

List učenika Medrese "Osman-ef. Redžović" (Čajniograd - Visoko)

ŠAHID

شاهد

Godina X

Broj 39

Mart 2016./ Džumade-l-uhra 1437.

Cijena 2 KM - Za inostranstvo 2 €

OBRAZOVANJE

SIGURNOST

BUDUĆNOST

MISIJA

VJERA

ODGOJ

Međunarodni uspjesi učača Kur'ana
Drugo i treće mjesto u Zagrebu

Državni praznici dostojno obilježeni
Domovina se brani sjećanjem

Naši učenici
Viceprvaci debatnog takmičenja srednjih škola ZDK

Planiranje budućnosti
Od puberteta do identiteta

„Šahid“

List učenika

Medresa „Osman ef. Redžović“

Čajangrad, Visoko, BiH

Tel: 032/745-771; fax: 032/745-770

e-mail: sahid.redakcija@gmail.com

www.medresa.org

IZDAVAČ:

Medresa „Osman ef. Redžović“

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK:

ALIJAGIĆ Harun

SEKRETAR REDAKCIJE:

HALILOVIĆ Merjema

VODITELJ NOVINARSKJE SEKCIJE:

UZUNALIĆ Emir, prof.

LEKTOR:

DELIBAŠIĆ – KASA Saliha

REDAKTURA:

UZUNALIĆ Emir, prof.

REDAKCIJA:

ALIJAGIĆ Harun, LUŽIĆ Sulejman, LUŽIĆ Halid,
HALILOVIĆ Merjema, BERBIĆ Merjem,
SULJIĆ Amila, ČAMO Asim, ČEHAJIĆ Irhad, ALKAZ
Alema, PAŠANBEGOVIĆ Ammar,
GADŽUN Dino, OMANOVIĆ Emina, GANIJA Emin,
HUSIKA Ilma, ŽOLJA Ajša

VANJSKI SARADNICI:

REZAKOVIĆ Dženan, prof., SMAILHODŽIĆ Suad, prof.,
NUMANAGIĆ Amela, prof.

DTP I NASLOVNA STRANA:

MAHMUTOVIĆ Ensar

FOTO:

RAŠIĆ Almina

ŠTAMPA:

DOBRA KNJIGA

Sarajevo

List izlazi povremeno

Šahid je upisan u evidenciju javnih glasila
Ministarstva
obrazovanja, nauke, kulture i sporta BiH
pod brojem 496 od 8.4.1995. god

Sadržaj

4. **Imamo zlatne momke**
6. **10 jublaro takmičenje učača Kur'ana**
8. **Najbolji sportski pedagog u 2015. godini**
9. **Pjesma vjetra**
10. **Svaki peti član Nastavničkog vijeća hafiz**
13. **Mala Medresa 2015**
17. **Zašto gazite ruže bosanske?**
18. **Gdje su danas Ensarije?**
20. **Akcija kurban 2015 uspješno realizirana**
22. **Aktivnosti Vijeća učenika**
23. **Jedan slatkiš, jedno dijete**
24. **Od puberteta do identiteta**
25. **Ko visoko gađa visočije pogađa**
26. **Drugi po redu Dani bosanske kulture**
28. **Zasađen drvored lipa uz džamiju**
30. **Sastanak redakcija medresanskih listova u Mostaru**
32. **Vijesti**
40. **Bez snova**
41. **U društvu sa hafizom Ammarom Bašićem**
42. **Domovina se brani sjećanjem**
44. **Muhammed a.s. poslanik čovječanstvu**
46. **Arapski jezik, institucije i perspektive**
48. **Viceprvaci debatnog takmičenja srednjih škola ZDK**
49. **Laži koje živimo**
52. **Ne rock grupe nego krvne grupe trebamo poznavati**
55. **Priča o ljubomornom magarcu**
57. **Dižem glas, ali njime govorim i sebi**
58. **Hoću da vam kažem**
59. **Moji prvi utisci**
60. **Izučavanjem historije do pomirenja**
61. **Prvi sportski susreti učenika medresa u BiH**
62. **Grafiti**

Riječ urednika

Harun Alijagić, IV-a

Dragi čitatelji,
esselamu alejkum!

Ovo je prvi broj našeg lista koji izlazi u školskoj 2015./2016. godini.

Svi smo svjedoci trenutne situacije u kojoj se nalaze današnji muslimani i muslimanski svijet u cjelini. Većina današnjih sukoba vodi se između muslimana koji su uglavnom podijeljeni prema mezhebskim i akaidskim grupama. Te frakcije i raznolika tumačenja koja su trebala predstavljati bogatstvo islama i muslimana, nažalost postali su predmet podjela i sramote svih muslimana.

Danas u svijetu teče isključivo muslimanska krv, a svako od nas treba

da se zapita šta je učinio da te „potoke krvi“ spriječi. Nažalost malo je onih koji mogu reći da su to uradili, većina nas samo pomaže u proširivanju tih potoka. Svojim neodgovornim i komfornim odnosom prema dužnostima kojim nas duži Bog prouzrokovali smo da umjesto potoka teku rijeke i bujice muslimanske krvi.

Kako smo ih prouzrokovali, tako trebamo i da se potrudimo da ih zaustavimo. A uspjeh ćemo jedino ako počnemo od sebe i svojih porodica. Ako mi prvi izađemo iz „zone komfora“ i „zasučemo rukave“ ostavimo se onoga za što znamo da nema koristi i počnemo učiti i tražiti korisna znanja i sve što naučimo počnemo primjenjivati u praksi. Tek tada možemo očekivati Allahovu dž. š. pomoć i možemo se nadati da će se muslimanima vratiti stari sjaj i poštovanje. Da će se vratiti vrijeme iz historije islama o kojem i danas pričamo sa težnjom i poštovanjem.

Šahid je učenički list i nikada na svojim stranicama nije pozivao na podjele. Možda bi se i drugi u svom pisanju mogli ugledati na mlade snage. Šahid i u ovom broju kao i ranije najviše se bavio našom Medresom i događajima koji su se desili između dva broja. Medresa se gradi i raste uz nju rastu i stasavaju i učenici i profesori. Ponosni smo da da je Medresa bogatija za dva nova hafiza u našem kolektivu, profesore Nijaza i Adisu Aganhodžić. Također nas čini sretnim veliki broj održanih vannastavnih projekata, posjeta, takmičenja i sl.

Hvala Allahu na snazi i želji da činimo hair.

Alijagić Harun

IMAMO ZLATNE MOMKE

Priredila: Merjem Berbić, M-b

Mešihat Islamske zajednice u Hrvatskoj, Medžlis Islamske zajednice Zagreb, Svjetska organizacija za hifz iz Džidde (Saudijska Arabija) i Ministarstvo vakufa Države Katar povodom 28-godišnjice svečanog otvorenja Zagrebačke džamije organizirali su 22. europsko natjecanje učača Kur'ana. Svečanom otvorenju takmičenja koje je započelo u četvrtak navečer prisustvovali su najviši predstavnici Islamske zajednice iz Bosne i Hercegovine, Slovenije i Srbije, mnogi ugledni gosti iz vjerskog, kulturnog i političkog života grada Zagreba i Hrvatske, kao i predstavnici di-

Na 22. Europskom takmičenju učača Kur'ana, održanom 23. i 24. oktobra u Zagrebu, Amar Hasandić i Ibrahim Bilčević, obojica učenici četvrtog razreda Medrese „Osman-ef. Redžović“, ostvarili su zapažene rezultate, osvojivši treće, odnosno drugo mjesto u dvije takmičarske kategorije.

plomatskog kora akreditiranih u Zagrebu.

Uz prisustvo velikog broja vjernika koji su sa zanimanjem pratili takmičenje, i uz budnu pažnju stručne komisije, kandidati iz brojnih evropskih država su se takmičili u pet kategorija.

Amar Hasandić takmičio se u kategoriji „Tilavet medresa“, odnosno u melodičnom i pravilnom učenju Kur'ana u konkurenciji učenika medresa iz Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Srbije, Kosova i Makedonije, i osvojio treće mjesto. Uspješniji od njega bili su Ahmed Hasić iz Medrese „Džemaluddin Čaušević“ u Cazinu i Jasir Kovačević iz Gazi Husrev-begove medrese u Saraje-

vu. U kategoriji učenika medresa odlučile su finese, a pobijedio je momak koji je na ovom takmičenju učestvovao i prošle godine, tako da možemo biti zadovoljni Ammarovim uspjehom.

S obzirom na to da je prošlogodišnji pobjednik u kategoriji medresa, ove godine, Ibrahim Bilčević se takmičio u najatraktivnijoj kategoriji „Tilavet“, pravilnom i melodičnom učenju Kur'ana za odrasle do 30 godina. U izuzetno jakoj konkurenciji, među mnogo starijim i iskusnijim učačima, Ibrahim je osvojio drugo mjesto. Bolje od njega plasirani su Ahmed Alili iz Zagreba i Ismail Kaya iz Turske, koji su podijelili prvo mjesto, a treće

mjesto osvojio je Abdullah Tutaklioglu iz Turske. Ovom kategorijom tradicionalno dominiraju učaci iz Turske. Ako imamo na umu da se radi o iskusnim takmičarima, obrazovanim u specijaliziranim školama na kojima se izučavaju „mekami“, odnosno melodije učenja Kur'ana, onda je jasno da je Ibrahimovo ovogodišnje drugo mjesto veći uspjeh od prošlogodišnje pobjede u kategoriji učenika medresa – ističe profesor Kiraeta u Medresi, hfz. Abdulkadir Kadrić.

Takmičenje u Zagrebu je najmasovnije i najprestižnije takmičenje u učenju Kur'ana u Evropi, što uspjehe naših momaka čini iznimno važnim.

Uprava i učenici Medrese svoje su pobjednike dočekali na dostojanstven način. U njihovu čast u školskom amfiteatru upriličen je prigodan skup na kojem se okupljenim đacima obratio direktor Medrese, profesor Dženan Handžić.

– Vaši uspjesi rezultat su vašeg predanog rada na razvijanju sposobnosti koje vam je dragi Allah dao, ali i kontinuiranih napora koje profesor hafiz Abdulkadir Kadrić već godinama ulaže u radu sa nadarenim učenicima, zajedno sa profesorom muzike Edinom Fazlićem. Zato vam svi čestitam na novom uspjehu, i nadam se da će on biti poticaj vašim mlađim kolegama i kolegicama da se trude, da rade ono što vole i da u tome budu među najboljima. Škola će i dalje pratiti i podržavati vaš rad – kazao je direktor Handžić, a zatim im uručio darove i novčane nagrade.

Ibrahim i Amar sa prof. hfz. Abdulkadirom Kadrićem u obilasku Zagreba

Ibrahim Bilčević drugo mjesto i Ammar Hasandić treće mjesto

Ibrahim i Amar spred Islamskog centra u Zagrebu

10. jubilarno takmičenje učača Kur'ana

Piše: Halid Lužić, IV-a

U četvrtak, 17. decembra u amfitatru medrese "Osman ef. Redžović" održano je jubilarno, 10. takmičenje učača Kur'ana, koje se tradicionalno održava povodom mevluda, dana rođenja Muhammeda a.s. Nakon uvodnih obraćanja direktora medrese Dženana Handžića i predsjednika komisije hfz. Abdulkadira Kadrića, počelo je nadmetanje za titulu najboljih učača Kur'ana između ukupno 25 učenika i učenica podijeljenih u dvije kategorije: tilavet (pravilno i melodično učenje Kur'ana) i hifz (pravilno učenje Kur'ana napamet).

Nakon što su svi takmičari pokazali svoje znanje, stručna šestočlana komisija sačinjena od svih hafiza zaposlenih u Medresi donijela je odluku o pobjednicima. Najboljim učenicima uručena su priznanja i novčane nagrade.

U kategoriji tilavet najbolji su bili:

1. Đozović Ajla IVb
2. Hazić Merjem IIb
3. Polovina Lamija IIb

U kategoriji hifza pobijedili su:

1. Karzić Mubina IVb
2. Bilinović Jahja IVa
3. Skulić Adnan IVa

S obzirom da je ovo bilo deseto, jubilarno takmičenje, plan je da se u narednom periodu organizira revijalna Večer Kur'ana, na kojoj bi nastupili svi pobjednici ovog takmičenja iz prethodnih godina.

Ajla Dozović - prvo mjesto u kategoriji tilavet

Mubina Karzić - prvo mjesto u kategoriji hifza

Takmičarska komisija sačinjena od šest hafiza

Trud se uvijek isplati

Pobjednici jubilarnog 10. takmičenja učača Kur'ana

Najbolji sportski pedagog u 2015. godini

Piše: Emir Uzunalić, prof.

Profesorica tjelesnog odgoja u našoj Medresi Merjem Kadrić proglašena je za najboljeg sportskog pedagoga Općine Visoko 2015. godine. To svakako našoj Medresi imponuje i čini nas sretnim što je naša profesorica dobila ovu nagradu.

U sali Gradskog proslavljenih sportista, sportskih radnika, novinara i drugih posjetitelja održan je Izbor najboljih sportista i sportskih radnika općine Visoko za 2015. godinu. Pred prepunom kino salom su nagrađeni najbolji od najboljih sportista i sportskih radnika na području općine Visoko, koji su u minuloj godini pokazali najveći trud i ostvarili najveće uspjehe u svijetu sporta.

U sali Gradskog naše profesorice Tjelesnog odgoja Merjeme Kadrić koja je osvojila nagradu za najboljeg sportskog pedagoga u 2015.god.

Nadamo se da će profesorica nastaviti sa uspješnim radom na polju sporta i da će uspješno kao i do sada prenositi svoje znanje na naše učenike. Profesorice Merjem čestitamo.

Svečanost je okupila i mnogobrojne eminentne sportske stručnjake, među kojima su se našli i Fuad Muzurović, bivši selektor nogometne reprezentacije BiH, kao i Ivica Osim, proslavljeni bosanskohercegovački nogometaš, nogometni trener, bivši selektor nogometne reprezentacija Jugoslavije i Japana, te trenutni predsjednik komiteta za normalizaciju NFSBiH.

U okviru programa, pored mnogobrojnih čestitki i motivacionih govora dodijeljene su i nagrade za najbolje sportiste i sportske radnike Visokog u protekloj godini.

Najvažniji detalj sa navedene svečanosti bar kada je u pitanju naša medresa je uspjeh

Profesorica Merjem Kadrić

Pjesma vjetra

*Svaka riječ stihova mojih
Tebi je poklonjena.
Emocija si za svaki stih,
Rima skrivenog imena.*

*Ti si glavni lik pjesme moje.
Jedinog srca punoća,
U kome je ispisano ime tvoje.
U njemu vrebava nesreća,
Od tebe daleko je.*

*A i ja, daleka ti ostajem.
Zato ću stihove ove da ispisujem,
I onda kada vjetar bude pjesmu hujao,
Svoju melodiju nježno joj davao,
Šaptat će listovi uvehli,
Osjećat će snjegovi bijeli.*

*Osjećat će da je bolje
Da se nikada nismo ni sreli.*

Piše: Merjema Halilović, IV-b

Svaki peti član Nastavničkog vijeća hafiz Kur'ana

Uz prisustvo reisul-uleme IZ u BiH, Husein-ef. Kavazovića, njegovog zamjenika, Husein-ef. Smajića, muftije sarajevskog, Enes-ef. Ljevakovića i brojnih zvanica, u nedjelju, 20. decembra 2015. god. je u školskoj džamiji Medrese proučena hafiska dova našim profesorima bračnom paru Nijazu i Adisi Aganhodžić.

Pišu: Emin Ganija, I-a

Ilma Husika, I-b

U skladu sa uobičajenim protokolom, dobrodošlicu u ime domaćina prisutnima je poželio direktor Medrese prof. Dženan Handžić koji je u svom obraćanju rekao:

„Braćo i sestre, dobro došli na hafisku dovu hfz. Nijazu i hfz. Adisi Aganhodžić. Dozvolite mi da posebne izraze dobrodošlice uputim vrhovnom poglavaru IZ u BiH, njegovoj eminenciji mr. Husein ef. Kavazoviću, zamjeniku reisul-uleme mr. Husein ef. Smajiću, muftiji sarajevskom i predsjedniku Školskog odbora Medrese dr. Enesu Ljevakoviću, muftiji zeničkom mr. Ejub ef. Dautoviću, direktoru Vakufske direkcije hfz. dr. Senaidu Zajimoviću, dekanu IPF u Zenici hfz. dr. Halilu Mehtiću, dr. Amiru Kariću, profesoru na Pravnom fakultetu u Tuzli, predstavnicima medresa, glavnom imamu MIZ Gračanica kod Visokog, Senahid ef. Uzunoviću, glavnom imamu MIZ Zenica, mr. Jakub ef. Salkici, glavnom imamu MIZ Tuzla, hfz. Ahmed-ef. Huska-

noviću, glavnom imamu MIZ Visoko, Ibrahim ef. Hadžiću, direktoru Fondacije za hifz časnog Kur'ana gosp. Džemalu Muslihu, direktoru Fonda Bošnjaci gosp. Šahinu Kerli, predstavnicima zakonodavne i izvršne vlasti na svim nivoima, prisutnim hafizima Kur'ana i vakifima, članovima porodice naših novih hafiza, kolegama i đacima Medrese te svima vama, dragi gosti i prijatelji, koji ste nam

se odazvali i došli sa nam dijeliti ovu radost. Dobro došli u Medresu „Osman-ef. Redžović“ i hvala vam što ste svojim prisustvom iskazali poštovanje i prema bračnom paru Aganhodžić, čija nas je hafiska dova okupila, ali i prema Medresi u kojoj njih dvoje rade i čiji ste danas gosti. Vaša posjeta i ovaj današnji skup svima nama predstavljaju priznanje i ohrabrenje da se i dalje trudimo postizati uspjehe vrijedne poštovanja. Promoviranje dvoje naših kolega u časno zvanje hafiza Kur'ana mi nastavljamo tradiciju učenja i izučavanja Kur'ana u našoj školi.

Dozvolite da spomenem ime na 13 učenika ove škole koji su do danas ponijeli časno zvanje hafiza Kur'ana:

Hafiska dova Nijazu i Adisi

o Hfz. Abdulkadir Kadrić
 o Hfz. Zijad Dervić
 o Hfz. Medina Cerić
 o Hfz. Selma Bečirović
 o Sestre hfz. Zahida
 i hfz. Zubejda Vračo
 o Hfz. Alena Brković
 o Hfz. Senad Ganić
 o Hfz. Emir Hasanović
 o Hfz. Abdussamed Podojak
 o Hfz. Sead Subašić
 o Hfz. Hasib Mimić
 o Hfz. Eldina Imamović

Želim ovom prilikom spomenuti i imena tri hafiza koji su u proteklim godinama radili u Medresi. To su šejh hfz. Zilko Žolja, Hfz. Dr. Senaid Zajimović, i hfz. Nedžad Ćeman. Trenutno je u Medresi zaposleno četvero hafiza. Uz već spomenute hfz. Abdulkadira i hfz. Zijada tu su još i hfz. Benis Topalović i hfz. Saida Aličković.

Danas im pridodajemo i naše kolege hfz. Nijaza i hfz. Adisu, tako da s ponosom možemo reći kako je od ukupno 30 članova Nastavničkog vijeća čak šestero hafiza, odnosno da je svaki peti član Na-

stavničkog vijeća hafiz Kur'ana.

To je naš ponos, ali prije svega i veliki emanet. Zato i dalje nastavljamo raditi kako bismo ga opravdali. Rad sa učenicima talentiranim za učenje Kur'ana omogućen je svim našim hafizima koji mogu voditi svoje kandidate kroz sekciju hifza. Trenutno se oko 20 kandidata bavi hifzom, od čega ih je čak petero već naučilo cijeli Kur'an napamet i uskoro će zatražiti termine za ispit pred Komisijom za polaganje hifza. Nadam se da ćemo uskoro svjedočiti njihovim novim uspjesima. Prošlog četvrtka održano je deseto Tradicionalno školsko takmičenje u učenju Kur'ana koje svake godine organiziramo povodom obilježavanja "Dana mevluda". U dvije kategorije ove godine nadmetalo se 25 učenika i učenica i pri tome su pokazali zavidan nivo znanja.

Stigla je i eksterna, i to međunarodna potvrda rezultata uloženog truda, u vidu visokog plasmana naših takmičara na Evropskom takmičenju učača Kur'ana. Prošle godine naš učenik Ibrahim Bilčević osvojio je prvo mjesto u kategoriji tilavet medresa. Ove godine se

takmičio u kategoriji tilavet do 30 godina i kao jedan od najmlađih kandidata u toj kategoriji osvojio drugo mjesto, dok je njegov kolega Ammar Hasandić osvojio treće mjesto u kategoriji medresa.

Danas svjedočimo još jednom uspjehu dvoje naših kolega, Nijaza i Adise, koje svečano promoviramo u zvanje hafiza Kur'ana. Koliko nam je poznato, ovo je prvi put u historiji naše Islamske zajednice da jedan bračni par zajednički stekne titulu hafiza. Njihova odlučnost da usklade obaveze prema porodici i prema Medresi sa željom da se naučno i duhovno nadgrađuju učenjem hifza, svima nama može i treba biti pouka i motiv da budemo uporni u postizanju hairli ciljeva. Čini mi se da nam ovaj današnji skup još jednom potvrđuje da uz iskren nijet i predan rad te pouzdanje u Allaha dž. š., nema nedokučivih ciljeva. Naravno, za to je potrebno mnogo odricanja i zato još jednom čestitam našim hafizima, i posebno njihovim sinovima Muazu i Madžidu, i roditeljima Asimu i Zuhri, Mehmedu i Vasviji koji su danas s pravom ponosni na svog oca i majku, na svog sina i kćerku, uz dovu Allahu dž. š. da nam naši hafizi budu šefadžije na Sudnjem Danu.

Braćo i sestre, dozvolite mi da na kraju spomenem i čovjeka koji je danas vjerujem sretan i ponosan na jedan poseban način, dugogodišnjeg direktora i graditelja ove medrese, Džemal ef. Salihsparhića. Zrno dobra, zrno znanja, koje nam je Osman ef. Redžović prije više od 80 godina ostavio, on je prije 23 godine posadio na ovom ovdje mjestu, a zatim ga punih 20 godina zalijevao i njegovao, i po kiši i po žezi, i po danu i po noći.

Hafizi Adisa i Nijaz sa sinovima Madžidom i Muazom

Dragi naš direktore, vjerujem da ste sretni kada vidite da je to zrno postalo čvrsto stablo i da evo daje obilate plodove. Neka Vam dragi Allah dadne još puno zdravlja i života da se skupa sa nama radujete i uživate u plodovima zrna koje ste zasadili.

Medresa je bila i ostala
 مَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ
 - Božija kuća čiji su temelji od prvog dana postavljeni na takvaluku - i kao takva uz Allahovu pomoć i bereket stalno je napredovala i još uvijek napreduje. Vjerujemo da će tako, ako Bog da, i ostati. Neka Allah dž. š. čuva našu Medresu, neka čuva naše hafize, i neka nam daruje još puno uspjeha i povoda za ovako lijepa okupljanja. Hvala vam.“

Značaj čuvanja Kur'ana

Muftija sarajevski dr. Enes ef. Ljevaković je čestitao novim hafizima, njihovim porodicama i kolektivu Medresu.

„Danas je zadovoljstvo prisustvovati jednoj svečanosti u mjesecu mevluda. To je još jedna dodatna vrijednost ovoj svečanosti osim činjenice da se radi o prvom slučaju u historiji Islamske zajednice u BiH, da jedan bračni par zajedno imaju hafisku dovu“ - kazao je muftija Ljevaković koji je potom održao vazuu-nasihatu navodeći primjere iz povijesti islama o značaju učenja napamet Kur'ana kao Božije objave. Nakon muftije Ljevakovića prisutni hafizi su proučili odlomke iz Kur'ana, a dovu nakon što su i dvoje novih hafiza proučili završne sure proučio je njihov muhaffiz doktor Safet ef. Huseinović. Nakon dove obratio se i zamjenik reisul-uleme Husein ef. Smajić koji

je dugo vremena bio predsjednik Upravnog odbora naše Medrese. Nakon njega se obratio reisul-ulema Husein ef. Kavazović i uručio diplome novim hafizima. „Ovo je nesvakidašnji dan kada svjedočimo ono što je objavljeno Poslaniku s. a. v. s. preko Džibrila. Danas smo ovdje svjedočili da je to jedina knjiga, Božija Riječ, koja ne samo da se ne može zapisivati na papiru kao i svaka druga riječ. Ovo je jedina Riječ koja ostaje zapisana u srcima ljudi.“ Reisul-ulema je posebne čestitke uputio roditeljima i djeci novih hafiza te kolektivu Medrese. Nakon toga prisutni hafizi su proučili odlomke iz Kur'ana. Uz tri hafiza zaposlena u Medresi, kao i nekadašnje učenike Medrese hafize, kur'anske ajete učili su hafizi iz Zenice, Visokog i Kiseljaka. Hafizima našim profesorima Adisi i Nijazu su diplome uručene uz tekbire, a nakon toga uslijedilo je uručivanje poklona i čestitki.

Biografije naših hafiza

Adisa Aganhodžić

Kćerka Asima i Zuhre Karaman, rođena 10. 11. '77. u Višegradu gdje je završila osnovnu školu. Kao izbjeglica posljednjeg rata nastanjuje se u Zenici, gdje završava srednju školu. Godine 1998. sa suprugom odlazi na školovanje u Damask, Sirija, te nakon izučavanje arapskog jezika upisuje Fakultet šerijatskog prava Univerziteta El-Azhar u Damasku te ga uspješno završava. Tokom školovanja u Damasku dodatno se anganžuje za učenje Kur'ana odosno tedžvida pa dobija Idžazetnamu za pravilno učenje Kur'ana. Nakon završetka treće godine, prelazi u Kairu na istoimeni fakultet Uni-

verziteta El-Azhar i završava četvrtu godinu te stiče zvanje profesora islamske teologije. Nakon završenog fakulteta vraća se u BiH te se nastanjuje kraći period u Zenici. Po dolasku u Visoko odnosno u Medresu dobija posao odgajateljice u đaćkom domu. Ove godine izvodi drugu generaciju učenica. Posebnu pažnju posvećuje učenicama kroz učenje Kur'ana. Majka je dva sina, Muaza koji je rođen u Damasku i Madžida koji je rođen u Zenici.

Nijaz Aganhodžić

Sin Mehmeda i Vasvije, rođen 17. 5. '76. u Zenici. Osnovnu i srednju školu završio je u rodnom gradu. Tokom pohađanja mektebske nastave iskazuje ljubav i interesovanje za melodično učenje Kur'ana. Upisao je Gazi Husrevbegovu medresu, ali zbog početka rata nastavlja školovanje u Zenici. Tokom rata radi kao imam i mualim u izbjegličkom kampu u Putovićima, a nakon toga u tadašnjem džematu Crkvice. Istovremeno, upisuje Pravni fakultet u Zenici. Nakon ženidbe, sa suprugom Adisom odlazi u Damask gdje izučava arapski jezik. Upisuje Fakultet islamskih nauka Univerziteta El-Azhar, ogranak Damask. Po završetku treće godine, prelazi na istoimeni fakultet Univerziteta El-Azhar u Kairu i tu stiče zvanje profesora islamske teologije. Nakon završetka školovanja, vraća se u Zenicu i počinje raditi u Ensar - džamiji kao drugi imam. U Medresu „Osman ef. Redžović“ u Visokom dolazi 2006. i već desetu godinu radi na mjestu profesora ahlaka, hadisa, akaida. Otac je dva sina Muaza i Madžida.

mala medresa

2015

Naša medresa zajedno sa ICNAB-om već pet godina uspješno organizira projekat „Mala medresa“, prilikom kojeg djeca Bošnjaka koji žive u SAD dolaze dvije sedmice u našu medresu te pohađaju nastavu gdje stiču osnovna vjerska, ali i opća znanja o našoj domovini. Također, obilaze našu domovinu i najvažnije turističke i historijske destinacije. Tako je bilo i ove godine, kada je u našu medresu došlo 40 djece Bošnjaka iz dijaspore. U periodu od 21. jula do 3. avgusta 2015. god. realizirana je Ljetna škola islama poznatija kao „Mala medresa“. Ovom prilikom ćemo vas upoznati sa događajima koji su realizirani tokom ovogodišnje Male medrese.

Harun Alijagić, IV-a

Ovogodišnja, šesta po redu „Mala medresa“ počela je svečanim otvaranjem u školskom amfiteatru, u ponedjeljak, 20.7.2015. godine. Nakon proučenog ašereta, polaznici ljetne škole i njihovi roditelji su se kroz kratki dokumentarni film upoznali sa školom-domaćinom.

Nakon filma im je dobrodošlicu poželio direktor Medrese. U svome obraćanju naglasio je važnost ovog pro-

jekta i zahvalio se Islamskoj zajednici Bošnjaka Sjeverne Amerike na saradnji, a polaznicima ljetne škole i njihovim roditeljima na ukazanom povjerenju.

Cilj ovog projekta je pomoći mladim ljudima koji žive u dijaspori da na najbolji način nose emanet vjere i emanet Bosne – kazao je direktor Handžić, te istakao „kako povećanje broja polaznika „Male medrese“ iz godine u godinu najbolje govori o važnosti projekta, ozbiljnosti organizatora i odlučnosti roditelja da pomognu svojoj djeci da ne zaborave svoje porijeklo, vjeru i identitet“.

Prisutnima se u ime ICNAB-a kao suorganizatora „Male medrese“ obratio hfz. Muriz ef. Mešić, koordinator projek-

ta i imam u Čikagu. On je prisutnima prenio selame glavnog imama, mr. Sabahudina ef. Čemana, zahvalio se domaćinima na gostoprimstvu i uloženom trudu u organizaciji ovog programa i poželio mnogo uspjeha u radu. Kazao je i kako polaznici ljetne škole islama trebaju biti sretni, ponosni i zahvalni jer im se pružila životna prilika da pohađaju ovaj program, a tu priliku nemaju mnogi Bošnjaci širom svijeta.

Plan rada za narednih petnaest dana, pravila i očekivanja predstavila je Amela Numanagić, pomoćnica direktora za đački dom, nakon čega je izvršena prozivka prisutnih i uručenje nastavnih i promotivnih materijala.

A kako je planirano realizirano?

Nakon prijema u Medresi studenti ovogodišnje „MM“ su otišli u Visoko na Večer ilahija i kasida, na kojoj su između ostalih nastupili hfz. Aziz Alili, hfz. Burhan Šaban, hfz. Sulejman Bugari, Armin Muzaferija i mnogi drugi.

Polaznici kursa “Mala medresa 2015” su popodne prvog dana boravka u Medresi proveli u zanimljivom takmičenju “Igre bez granica” koje su organizovali naši profesori Merjem Kadrić i Dženan Rezaković.

Treći dan je bio posvećen obilasku historijski značajnih mjesta u Bosni. Nakon nastave posjetili su arheološki lokalitet Mile, krunidbeno mjesto srednjovjekovnih bosanskih kraljeva. Sljedeća destinacija bilo je šehidsko obilježje u Visokom, a nakon toga Tabhanska džamija, spomenik pod zaštitom države, te Zavičajni muzej u Visokom gdje su imali priliku vidjeti stalnu muzejsku postavku o periodu agresije na našu domovinu. Po povratku u Medresu doživljaj je upotpunjen opuštajućom radionicom sa psihologinjom mr. Elmom Avdić i profesorom Dženanom Rezakovićem.

Četvrti dan učenici su bili u prilici posjetiti Ahmiće, mjesto najvećeg masakra HVO nad Bošnjacima. Na tom mjestu 16.04.1993. snage HVO su ubili 116 Bošnjaka u starosnoj dobi od 3 mjeseca pa do 82 godine. Tamo nas je dočekaio imam tog džemata Mahir ef. Husić te mu

Učenici na Vrelu Bosne

se ovim putem zahvaljujemo na srdačnom dočeku. Nakon toga studenti su nastavili put Travnika gdje su posjetili Elči Ibrahim-pašinu medresu i stari grad. Sve su to krunisali u Šarenoj džamiji u Travniku gdje im se nakon ikindije namaza obratio drugi imam Šarene džamije Merzuk ef. Omerdić koji je prezentirao nastanak i historijat ove džamije. Nakon toga, učenici su otišli na ćevape na Plavoj vodi te su se nakon kahve zaputili nazad u Medresu.

Petog dana boravka naši gosti su u medresanskoj džamiji klanjali džuma-namaz. Hutbu je održao prof. Dženan Rezaković. Popodne su se uputili prema Sarajevu, gdje su posjetili IUS. Imali su priliku da poslušaju predavanje i pogledaju film o Univerzitetu. Također, polaznici kursa su posjetili Vrelo Bosne. Tamo su imali priliku da se relaksiraju i uživaju u ljepotama Vrela. Poslije toga su se uputili nazad u Visoko gdje su, nakon obavljanja akšama

Ispred Zavičajnog muzeja u Visokom

U posjeti Memorijalnom centru u Srebrenici

namaza, prisustvovali koncertu Armina Muzaferije. Koncert je trajao do jacie namaza. Jacija se klanjala u Tabhanskoj džamiji, a potom su se umorni uputili ka Medresi.

Šesti dan je sigurno jedan od onih koji će studenti pamtiti kroz cijeli život. Studenti su dan proveli u Sarajevu, posjetili su mezar Alije Izetegovića a ujedno i Šehidsko mezarje Kovači. Nakon toga posjetili su i Muzej Alije Izetbegovića gdje su se upoznali sa životom ra-

hmetli Alije. Onda je uslijedilo vrijeme za odmor, a izbor je "pao" na Žutu Tabiju, vidikovac iznad Bašćaršije, gdje su se studenti i profesori uz kahvu, čaj i očaravajući pogled na Sarajevo odmorili od vreline tog popodneva. Onda je uslijedilo vrijeme za obilazak Bašćaršije, kupovinu itd. Ali, ono što će svakako ostati u sjećanju svakog studenta je ono čime je krunisan ovaj dan, a to je koncert Dine Merlina na stadionu Asim Ferhatović Hase (Koševo)

Ispred Šarene džamije u Travniku

koji je, kako to sam Dino kaže, bio poklon svim Bosancima i Hercegovcima, svim onim koji vole Bosnu i Hercegovinu.

Sa novim danom, malo hladnijeg jutra, krenuli smo u nove pobjede. Naime, sedmi dan je bio planiran za odlazak u Tešanj. Učenici su nakon dužeg spavanja i doručka krenuli na malo duži put nego inače. Tešanj je bio konačna destinacija. Kada su stigli, otišli su do Ferhad-pašine džamije, gdje su obavili podne i ikindiju namaz. Potom su se uputili ka poznatoj kuli. Zatim su otišli do kuće-muzeja, koji se zove Eminagića konak, odakle su otišli na čaršiju da se malo osvježe i odmore. U povratku prema medresi, svratili su u Zenicu. U Kočevskoj džamiji su obavili akšam-namaz, nakon čega su se u Šoping-centru „Džananović“ polaznici ljetne škole odmorili pred povratak u medresu.

Kao i ranijih dana i osmi dan boravka je počeo sa sabahom, zatim doručkom nakon čega je uslijedila nastava. U sklopu časa historije profesor Emir Uzunalić je polaznike poveo u razgledanje našeg školskog muzeja. Nakon podne-namaza i ručka učenici su se uputili prema Visokom, gdje su posjetili mrežu tunela u Ravnama. Poslije kraćeg odmora polaznici Male medrese su krenuli prema Fojnici tačnije prema Kaćunima. U Kaćunima ih je dočekaao šejh Ćazim Hadžimejlić. Uz kraći odmor autobusom su krenuli za selo Vukeljiće. U Vukeljićima su posjetili staru Nakšibendijsku tekiju te muzej u kompleksu tekije. U Kaćunima učenici su prisustvovali zikru,

MEDRESA

kojeg je predvodio šejh Ćazim Hadžimejlić. Nakon zikra, večere i klanjanja jacije namaza krenuli smo put medrese.

Deveti dan je bio rezervisan za odmor i rekreaciju. Nakon podne-namaza i ručka momci su imali rekreaciju u sportskoj dvorani, dok su djevojke opet okupirale kuhinju. Poslije ikindije i djevojke su se priključile momcima u dvorani. Poslije akšam-namaza momci i djevojke su imali zajedničko druženje, gdje su slušali muziku, družili se ali i poigrali stara bosanska kola.

Nakon, pomalo naporene sedmice sa nastavom, došlo je vrijeme da se malo odmore. Za deseti dan je bila planirana posjeta Srebrenici. Učenici su rano u 7 sati ustali, otišli na doručak te se smjestili u autobus. Napokon su stigli oko 12 sati. Kod Memorijalnog centra u Potočarima održan je čas historije o dešavanjima u Srebrenici tokom '92- '95. Nakon toga polaznici su otišli do fabrike akumulatora gdje su, također, imali kraće predavanje, nakon čega su pogledali film. Uz suze

i tugu nakon pregledanog filma učenici su razgledali fotogaleriju izloženu u fabrici. Poslije toga su se uputili nazad ka Memorijalnom centru gdje su klanjali podne i ikindiju namaz.

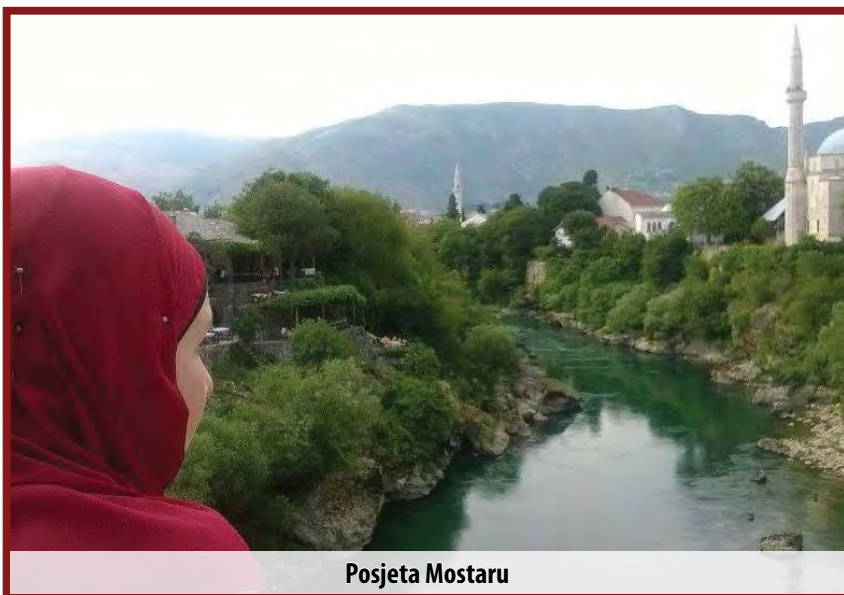
Nakon, već standardnog, jutra sa nastavom polaznici našeg kursa su proveli još jedan divan dan u novim aktivnostima. Za početak naši učenici su sa predstavnicima medija podijelili utiske o programu. Poslije podne-namaza učenici su se podijelili u dvije grupe. Prvu grupu su činile djevojke koje su na čelu sa našom vrijednom profesoricom Amelom Numanagić pravile krompirušu. Drugu grupu su činili muškarci, kao i pojedine djevojke. Oni su se uputili prema starom gradu iznad Medrese koji se zove Čangrad. Drugu grupu vodili su prof. Emir Uzunalić i prof. Nijaz Aganhodžić. Nakon akšam-namaza svi su se uputili prema školskom amfiteatru gdje su gledali film "Imami šehidi".

Svanuo je i dvanaesti dan u „Maloj medresi“. Puno toga se uradilo u proteklim danima te su

studenti danas imali jedan opuštajući dan u prirodi. Naime, danas su bili u prilici posjetiti park prirode Bijambare gdje su posjetili i pećinu staru nekoliko miliona godina. Nakon toga studenti su se vratili u Medresu i nakon večere i akšam-namaza imali su radionice sa prof. Dženanom Rezakovićem i mr. Elmom Avdić.

Pretposljednji dan „Male medrese“ je proveden u putu. Rano ujutro poslije ručka učenici su krenuli putem Mostara, ali Mostar nije bio njihova prva destinacija. Prvo su otišli do Počitelja, gdje su otišli u džamiju te uživali u divnim pogledima na kulu. Iz Počitelja su otišli na vrelo Bune. U poznatoj Tekiji su klanjali podne i ikindiju, te popili kahvu i sok. Sa vrela Bune su otišli put Mostara, gdje su prošetali i uz sok i sladoled sabirali utiske o proteklim danima... U povratku su svratili do Konjica, gdje su učenici uživali u Luna-parku. Umorni, ali sretni zbog stečenih iskustava učenici su se vratili u Medresu.

Posljednji dan Male medrese je protekao u radnoj atmosferi. Dok su se učenici spremali za povratak kući, naši profesori su marljivo pripremali ceremoniju zatvaranja Male medrese. Nakon što su roditelji i gosti došli uslijedila je ceremonija dodjele diploma i priznanja učenicima, ali i svečanost zatvaranja ovogodišnje Male medrese. Sa suzama u očima i osmijesima na usnama napuštali su našu Medresu. Suze zbog toga što ostavljaju novu porodicu koju su stekli u Maloj medresi i osmijehom zbog uspomena koje će pamtiti tokom cijelog života.

Piše: Merjema Halilović, IV-b

Ovih dana javnost je veoma uznemirena zbog zaključka VSTV-a o zabrani nošenja hidžaba. Povodom odluke Visokog sudskog i tužilačkog vijeća (VSTV) da se zabrani nošenje svih vjerskih obilježja za zaposlene u pravosudnim institucijama Bosne i Hercegovine, te povodom obilježavanja svjetskog Dana hidžaba (1. 2.), učenice naše medrese kao i mnoge druge muslimanke u BiH su digle svoj glas protiv takve nepravde. Pored odlazaka na protestne šetnje po gradovima BiH, učenice su učinile korak više te su snimi-

U organizaciji vijeća učenika naše škole naši učenici su dali doprinos u borbi za vjerska prava u našoj Bosni i Hercegovini.

le promotivni video o mahrami kao dijelu našeg identiteta koji nije samo vjersko obilježje. Od svih vjerskih obilježja „pokrivanje glave“, odnosno nošenje mahrame, oduvijek je bilo glavnim uzrokom provokacija i rasprava. Naša Bosna je multikulturalna zemlja tri naroda u kojoj svi imamo jednaka prava. Svi mi imamo pravo na slobodu. Ja volim Bosnu jer sam dio nje. Ona je i moja domovina. Ovdje se ne sramim biti ono što jesam. Ovdje me neće vrednovati po mom izgledu, nego po mojim osobinama. Bosna ima Ustav koji mi omogućava slobodu izbora. Hidžab je moj izbor i moje pravo. Ponosna sam na to. Moja Bosna je žrtva genocida i uvijek se s ponosom podizala iz pepela. Sinovi Bosne su se borili i poginuli da bih ja danas mogla slobodno nositi

mahramu. Moj hidžab je meni štiti i on ima dalekosežne pozitivne posljedice i tragove u očuvanju mene, moje časti. Mojoj vjeri je lijepo i toplo u Bosni. Žena u mojoj vjeri je dragulj, a školjka tog dragulja je hidžab. Tako smo ja i moja marama sigurni i zaštićeni u Bosni. Za mene je hidžab inspiracija. Potiče me da učim, da se trudim, da budem što bolja, a prije svega toga da budem koristan član svoga društva i svoje zajednice. Mahrama je daleko više od komada platna. Hidžab, to sam ja! A Bosna je zemlja koja mi omogućava da budem sve što poželim. Ja sam upotpunjena ličnost u Bosni i Hercegovini. Ovo je i moja domovina! Pa zašto mi pokušavaš uskratiti ono što mi pripada? Zar da se u 21. stoljeću, u mojoj Bosni osjećam nesigurno zbog toga?

Gdje su danas Ensarije?

Muhadžir, osoba koja seli iz jednog mjesta u drugo da sačuva život i vjeru, osoba koja je primorana da seli zbog neprestanog pritiska? Muhadžiri svijeta su danas muslimani? Selidba iz dobrog u bolje ili iz lošeg u privremeno loše stanje? Sve su to pitanja. Ali, najvažnije pitanje je gdje su danas ensarije?

Priradio: Irhan Čehajić, III-a

Izgubljeni duh Hidže

Jedna sestra mi je ispričala da su ona i njena porodica učinile Hidžu u Egipat, ali da ona nije mogla poći bez svoje mikrovalne pećnice. Hmm. To mi je dalo do znanja da ta Hidža nije bila baš u istom onome duhu kakva je bila Hidža muhadžira koji su se iselili iz Mekke 622. godine. Onda opet, pomislim, možda je to zbog toga što sam ja vjerovatno bila jedina osoba u

Los Angelesu koja nije imala mikrovalnu pećnicu?

Muhadžiri, ne samo da su ostavljali svoju sveukupnu imovinu već su često ostavljali i cijele svoje porodice. U to vrijeme, malo je bilo porodica u kojima su svi njeni članovi bili muslimani. Većinom su porodice bile podijeljene, jedno dijete je bilo musliman ili jedan od supružnika, dok su ostalo još bili mnogobošci. Oni koji su odlazili nisu znali ni da li će ikad više vidjeti svoje porodice. Bez fotografija po kojima bi ih pamtili, bez telefonskih poziva ili e-mailova poslatih onima koji ostaju. Ali, muhadžiri su bili spremni podnijeti tu žrtvu.

I danas postoje mnogi koji su svoj put pronašli u islamu,

ali tim se i otcijepili od svojih porodica. Ako su još živjeli zajedno u kućama u vrijeme njihovog prelaska na islam, postojala je mogućnost da jednostavno budu izbačeni. Ako to ipak ne bi bio slučaj, njihove porodice bi jednostavno presjekle sve veze sa njim, ako bi ipak oni i ostali živjeti sa njima. (Da budemo fer, postoje i oni koji ne odbacuju člana svoje porodice, jer se ovaj vratio islamu, iako u sebi misle da je ovaj "malo poludio".)

Ljudi se i dalje ipak vraćaju islamu, nemoćni da dalje poriču istinu. Znači, iako se oni zapravo i nisu odselili u neku drugu zemlju, ali su u nekim stvarima kao i muhadžiri - potrebna im je pomoć.

Ali, gdje su danas ensarije?

Da li smo pružili utočište novim muslimanima (ili onima koji trpe nasilje u svojoj porodici)? Da li smo im omogućili socijalne usluge? Pokrenuli internet-mreže da im pomognemo naći posao? Ili, makar otvorili servise koji bi ih podučavali njihovoj vjeri? Ili, gdje su servisi za one imigrante koji treba da se smjeste u novoj zemlji, nauče novi jezik? Bojim se, u samo malo slučajeva je to urađeno.

Često slušamo priče o velikim žrtvama koje su podnijeli muhadžiri, ali oni nisu mogli napustiti Mekku bez ensarija u Medini koji su im pomogli. Ensarije su učinile mnogo više od otvaranja svojih domova za muhadžire i pružanja materijalne pomoći. Znali su veoma dobro da pomažući poslanika Muhammeda a. s. i njegove slijedbenike izazivaju čitavu Arabiju. Mi znamo da su to oni shvatili, jer je jedan od njih ustao i upozorio ih prije nego su se obavezali da će pomoći muhadžire. Druga važna stvar koju želim reći o ensarijama je da prije nego su primili islam, bili su podijeljeni u dva velika plemena, Evs i Hazredž. Bili su podijeljeni i često ratovali međusobno. Ali, kad su prihvatili islam, bili su u stanju da zaborave na međusobne razlike i da se konačno ujedine pod vod-

stvom Muhammeda sallallahu alejhi ve sellem. Nije bilo više: "Moj je otac jači od tvoga." Ovi ljudi su bili ozbiljni u svojoj predanosti islamu.

Danas vidimo koliko smo mi međusobno podijeljeni, pa čak i oko stvari kao što je stil oblačenja, dužina brade ili mahrame... ili se držimo pitanja oko kojih ne postoji jednoglasni konsenzus i to nam postaje osnova po kojoj sudimo drugima. Umjesto da se držimo onih 90 % stvari u kojima se slažemo, mi se radije fokusiramo na onih 10 % u kojima se ne slažemo. Zato i ne napredujemo nigdje, jer se sukobljavamo oko malih stvari, dok to naši neprijatelji koriste i doslovno i figurativno nam se rugaju, prevrću po našim koferima, ponižavaju nas i iscrpljuju.

Gdje da odem?

Kad sam prošli put boravila u Medini sa svojim mužem, svom domaćinu sam rekla da sam razočarana, jer kuća Poslanika a. s. i originalna džamija nije sačuvana kao muzej. Voljela bih da sam vidjela taj jednostavni način života koji je vodio.

Domaćin nam je odgovorio da to nije bilo moguće, jer te stare opeke nisu mogle dugo trajati i nije bilo načina da se to sačuva. A također, to i nije u duhu islama, islam je za progres i napredak.

Pa da, mi bi i trebali da napredujemo u materijalnom smislu, ne dopuštajući da nam to bude cilj i svrha svega. Ustvari, Poslanikova a. s. glavna briga u Medini bila je samo kako osigurati sigurnost muslimanima, da mogu slobodno hodati ulicama, a da ne budu ismijavani i ugnjetavani, da budu slobodni u ispoljavanju svoje vjere u Allaha dž. š., a nije mu bila briga ekonomski uspon ili skupljanje bogatstva.

Sada sa početkom Nove hidžretske godine, moramo da se opskrbimo sa onim što imamo tu gdje se nalazimo, i kao pojedinci i kao ummet.

Mi, koji živimo na Zapadu, suočeni smo sa dosta pokušaja ograničavanja slobode naše vjeroispovijesti, posebno kad je riječ o odijevanju u skladu sa našom vjerom. Kao odjek na 9/11, u nekim mjestima smo još napadani, ponižavani i vrijeđani od strane kako građana tako i policije. U drugim zemljama muslimani pate, neki gore od drugih, pod diktaturama nekih "muslimana" koji ih muče, hapse i čak ubijaju one koji teže uspostavi šerijata. Puno je nas koji pate kao i nekada muslimani u Mekki, čak i gore od njih, i ostaje pitanje: Gdje da odem da bi mi bilo bolje? Gdje su sada ensarije da nam pomognu?

Elfwine Mischler

(Amerikanka, povratnica islamu)

Izvor: <http://www.readingislam.com>

I muhadžiri i ensarije bili su spremni sve žrtvovati, pa i svoje živote, za pobjedu zajedničke vjere - islama. Muhadžiri su napustili i kuće, i imanja, pa katkada i svoje najbliže i doselili u novu sredinu, u Medinu.

Akcija kurban 2015 uspješno realizirana

Nahraniti čovjeka u islamskom poimanju života i međuljudske solidarnosti predstavlja jedan od najvažnijih adaba. Koliko puta smo bili gosti i bili počašćeni jelom? Jesti halal hranu je obaveza muslimana. Zaraditi imetak i od njega dati drugima čin je pobožnosti. Braćo muslimani, kroz uplate Vaših kurbanda učinili ste dobro djelo. Medresanska kuhinja je postala vaša kuhinja, jer svaki dan ugošćavate ljude sa skoro 800 obroka. Učenici i gosti koji jedu iz medresanskih tanjira ustvari jedu kurbandsko meso iz vaših tanjira, zato nagrada pripada, ako Bog da, vama.

Piše: Amela Numanagić, prof.

Vjernici su dužni jedni druge podsticati na dobro i međusobno se pomagati u dobru. Klanje kurbanda pruža višestruke mogućnosti da se navedena Kur'anska poruka primijeni u praksi. Akcija koju vodi Rijaset Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini, vodi se isključivo s tim ciljem. Obaveza klanja kurbanda po šerijatskim propisima je

vadžib, vjerska obaveza naređena od Allaha dž. š. onima koji su u mogućnosti, a radi pomaganja, razumijevanja i suosjećanja sa onima koji su slabijeg imovinskog stanja. Preuzimanjem obaveze prikupljanja sredstava, nabavke i klanja kurbanda po šerijatskim propisima te podjele kurbandskog mesa, medrese pružaju izuzetnu pomoć vjernicima koji nisu u prilici da sami izvrše ovu vjersku obavezu.

Tok akcije

Shvatajući ozbiljnost emana i kompleksnost akcije, Rijaset Islamske zajednice kao pokrovitelj i inicijator ovakvog pristupa u olakšavanju izvršavanja vjerskih obaveza, imenuje komisiju koja koordinira radom ostalih

komisija koje realiziraju akciju klanja kurbanda, uključujući i komisije na nivou medresa.

Komisije na nivou medresa pažljivo i krajnje odgovorno pripremaju, planiraju i realiziraju cjelokupnu akciju.

Kao i prethodnih godina, i 2015. godine, Uprava Medrese je u mjesecu augustu donijela odluku o pokretanju akcije „Kurban za Medresu“ i tom prilikom imenovala komisiju koja je bila zadužena za uspješno provođenje akcije. Članovi komisije su bili: Dženan Handžić – predsjednik, Amela Numanagić – koordinator, Dženan Rezaković, Asim Lemeš i Ejub Begić – članovi. S obzirom na obimnost i kompleksnost akcije, povremeno su

uključivani i drugi članovi Kolektiva, a tokom samog Bajrama i više njih. Akcija je tekla na već uobičajen način.

U okviru akcije komisija je imala i uspješno realizirala sljedeće zadatke:

- Objavljivanje početka akcije u medijima: Preporod, TV Visoko, TV IC Kakanj, Radio Tešanj i Radio Bir;
- Prikupljanje i analiza ponuda za odabir adekvatnog i odgovornog ponuđača;
- Izbor i kupovina kurbana koji odgovaraju našim potrebama i koji zadovoljavaju šerijatske propise vezane za odabir adekvatne stoke;
- Obezbjedivanje stručnog osoblja za praćenje šerijatske ispravnosti stoke, procesa klanja i praćenja samog čina klanja učenjem tekbira i izgovaranjem nijeta za hajr sahibiju koji je nanijetio i uplatio da se zakolje kurban kod nas;
- Organiziranje klanja, rasijecanja, iskoštavanja, transporta i skladištenja kurbanskog mesa;
- Sačinjavanje izvještaja o uspjehu i realizaciji akcije kao i analiza iste.

Ovogodišnja akcija uplate i klanja kurbana u našoj Medresi ocijenjena je izuzetno uspješnom. Veoma nas raduje da iz godine u godinu imamo porast broja uplata, što ukazuje na sve veće povjerenje koje vjernici imaju u Islamsku zajednicu i njene institucije. Ukupan broj ovogodišnjih uplata je 817 kurbana,

što je skoro najveći broj uplata otkako se vodi ova akcija.

Od ukupnog broja uplata kupljeno je 109 grla krupne stoke i 54 grla sitne stoke.

Klanje kurbana vršeno je na tri mjesta:

- Većina krupne stoke je zaklana i iskoštena na farmi „Suša“ u Donjem Moštru. To je farma sa klaonicom koja posjeduje uvjete usklađene sa najnovijim evropskim standardima, što je olakšalo klanje i uskladištavanje kurbanskog mesa.
- Na farmi „Max“ u Gračanici je zaklano 5 grla krupne stoke.
- Na farmi „Kaplan“ u Smršnici zaklano je 54 grla sitne stoke.

Svi kurbanu su kupljeni na domaćem tržištu, bili su pod veterinarskim nadzorom, ispunjavali su šerijatske uvjete za klanje i zaklani su uz nadzor stručnih lica i u skladu sa šerijatskim propisima.

Veoma smo sretni što je jedan dio kurbana nabavljen od uzgajivača iz povratničkih naselja te je tako ova akcija i svojevrsna pomoć i podrška povratnicima.

Ovogodišnjom akcijom obezbijeđene su potrebne količine mesa i mesnih prerađevina za potrebe ishrane učenika u domu.

Osim navedenih uplata kurbana, određene količine mesa dobili smo kao donaciju u već zaklanom kurbanskom mesu.

Uplatioci kurbana, koji su to željeli, prisustvovali su klanju zajedno sa članovima svojih porodica.

Realizaciju akcije i ove godine pomogli su Rijaset Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini, medžlisi na čelu sa glavnim imamima: Visoko, Gračanica, Breza, Kakanj, Tešanj, Doboje, Maglaj, Zavidovići, Žepče, i Zenica te im se ovom prilikom najiskrenije zahvaljujemo.

Molimo Uzvišenog Allaha da nagradi sve one koji su na bilo koji način pomogli ovu akciju. Svim prijateljima Medrese, uplaticima kurbana iskreno se zahvaljujemo i pozivamo ih na dalju saradnju uz iskrenu nadu da će nam i u budućnosti ukazivati svoje povjerenje.

Medresanski restoran

AKTIVNOSTI VIJEĆA UČENIKA

Piše: Alema Alkaz, III-b

Vijeće učenika Medrese „Osman ef. Redžović“ sačinjava 8 učenika. Iz svakog razreda je izabran po jedan predstavnik. U slučaju da učenici imaju neku primjedbu, problem ili prijedlog za poboljšanje nekih stvari u školi, učenici su u mogućnosti da se obrate svom kolegi iz razreda, koji će to iznijeti na sjednici Vijeća učenika. Teme kojima se Vijeće ove godine bavilo su sljedeće: 1) Formiran je Fond učenika Medrese. Ovaj

projekat se realizira na način da jedan dan u mjesecu svaki učenik pokloni 1KM. Cilj je da imamo Fond iz kojeg možemo pomoći nekome ili nekoga nagraditi. Sredstvima iz tog Fonda raspolažu isključivo učenici. 2) Na prijedlog Vijeća učenika za školu je kupljen profesionalni fotoaparatus. 3) Uvedene su novčane kazne za određene prekršaje. Postoje određena pravila kojih se svi moramo pridržavati i ako ih se ne pridržavamo, nastaju problemi. Nenošenje papuča, oštećivanje školskog inventara, neuredna dežura, korištenje mobitela u džamiji i mnoge druge stvari nisu uredu i zato postoje kazne. Cilj je da učenici poštuju mjesta na kojima se nalaze. Sav novac od kazni ide u Fond uče-

nika medrese. 4) Formirana je Sekcija prve pomoći. U slučaju neke nezgode moramo imati osobe koje su spremne pružiti prvu pomoć. Iz svakog razreda je izabran po jedan učenik kao član sekcije. Medicinski tehničari će dolaziti u školu i dodatno obučavati članove sekcije. 5) Organizirani su manji izleti srijedom. Učenici idu u obilazak obližnjih mjesta. Tako učenici postaju fizički aktivniji, odmire se od učenja i skupe novu energiju za rad.

Vijeće učenika nastoji riješiti probleme učenika, poboljšati i učiniti zanimljivijim život u internatu. Nadamo se da budućnost donosi nove projekte kojima će svi biti zadovoljni.

Jedan slatkiš, jedno dijete

Piše: Merjema Halilović, IV-b

Vijeće učenika naše škole je i ovoga puta bilo aktivno, naime tokom mjeseca decembra pokrenuli su akciju pod nazivom „Jedan slatkiš, jedno dijete“, s ciljem da obraduju dječicu iz doma „Bjelave“ jednim paketićem, a povodom rođenja našeg posljednjeg poslanika Muhammeda a. s. Naši učenici su uz pomoć profesorica Avdić Elme i Uzunović Amine realizovali navedenu akciju.

Pored toga, nekoliko učenika i učenica koji su članovi hora, pripremili su prigodan program djece, a program se sastojao od predstavljanja naše Medrese, nekoliko ilahija te dječijih pjesmica. A oni, onako maleni i nestašni, sve su to sa velikom pažnjom slušali, pa čak i pjevali sa nama. Dok smo im dijelili paketiće, iskoristili smo priliku, pa smo ih malo milovali, igrali se s njima, jednostavno nastojali da izmamimo osmijeh na njihovim nevinim licima. I, nije nas bilo baš lahko odvojiti od njih onako medenih pa smo ih vrlo nerado napustili. Nerado, ali zadovoljni, jer je naša misija uspjela. Uspjeli smo da ih obradujemo i da im

barem na nekoliko trenutaka poklonimo svoju ljubav i pažnju, koje njima, svakom pojedinačno, itekako nedostaje. Nadamo se da će biti više ovakvih prilika da ih posjetimo i obradujemo, jer svaki njihov osmijeh značio je osmi-

jeh u našim srcima. Samo jedan osmijeh djeteta koje nema svog roditelja, kome više nego išta na svijetu fali ta roditeljska ljubav, bez obzira na sve, njihova tako nedužna lica uspiju da se nasmiju i tako obraduju i naša srca.

Od puberteta do identiteta

Svi mi stvaramo neki svoj bajkoviti svijet u kojeg ne puštamo da realnost uđe, vjerujemo da ćemo tako lakše podnijeti život i sve što nam on donosi.

Piše: Suljić Amila, IV-b

Život nikad ne dolazi sa uputstvom za upotrebu. Živimo onako kako znamo ili kako smo se ubijedili da je najbolje. Svi mi stvaramo neki svoj bajkoviti svijet u kojeg ne puštamo da realnost dopre do nas, vjerujući da ćemo tako lakše podnijeti život i sve što nam on donosi. U životu svakog čovjeka dođe trenutak kad se zapita: „Zašto baš ja? Zašto se ovo baš meni dešava?“ Mnogi događaji nam djeluju neobjašnjivo i nepravedno, a mi zbunjeni i povrijeđeni nikad

ne pronalazimo pravo značenje onoga što se događa. Ali, kada prođe izvjestan period i kada „bacimo pogled“ unazad, tad shvatimo da se u životu sve dešava iz nekog razloga i da svaki događaj ima svoje značenje, skrivenu poruku koju trebamo spoznati. U životu je sve prolazno, pa i ovi bezbrižni dani nas tinejdžera. I svako biće bilo da je mlado ili staro, provede svoj život u iščekivanju nečega što će sutra doći.

Odrasli ljudi, koji su prošli ono što mi prolazimo sada, završili škole, zasnovali porodice i ostvarili neki uspjeh u životu, kažu da je upravo mladost početak jedne velike knjige koja se zove Život. Vrijeme veoma brzo prolazi, živeći životom srednjokolca susretali smo se sa svim i svačim, sa ljubavlju, sa tugom, sa srećom. Prve ljubavi, prijatelj-

stva za cijeli život, one najljepše uspomene, sve je to dio naše mladosti, srednje škole u koju smo došli kao djeca, a uskoro ćemo otići kao već formirane ličnosti koje su u protekle četiri godine proživjeli najljepše i najbezbržijske dane svog života, usput stičući znanja i lekcije koje će nam uvijek trebati. Svi mi imamo svoju priču o tome kako smo „preživjeli“ od prvog pa do evo ovih posljednjih dana. Svi smo svjesni promjene koja se desila u nama i onoga što se sad nalazi u našim srcima. Kada zajedno ispratimo naše posljednje pahulje, trebamo se zapitati: „Šta se desilo s nama u proteklom vremenu? Da li smo jači nego prije? Koliko suza prolivenih, riječi izgovorenih, koliko osmijeha? Šta se sve desilo i promijenilo od našeg 'puberteta do identiteta'“?

Ko visoko gađa visočije pogađa

Poslanik s.a.v.s. je rekao: "Podučite djecu jahanju, plivanju i streljaštvu."

Privedio: Adem Dedić, III-a

Shodno navedenom hadisu u našoj je Medresi u periodu od 26.10. do 12.11.2015. g. izvršena edukacija učenika i učenica iz streljaštva vazdušnom puškom. Obuku su vršili instruktori iz Udruženja strijelaca 12. juni 1992. Donje Moš-

tre. Cilj obuke je bio da učenici, u vremenu u kojem nema služenja vojnog roka, savladaju osnove rukovanja oružjem. Zatim je nakon uspješno završene obuke održano i školsko takmičenje na kojem su učestvovali po pet najboljih iz svih odjeljenja. U finalu su svoju vještinu gađanja vazdušnom puškom pokazali po deset najboljih djevojaka i momaka. Gađali su u dvije serije po pet dijabola. Kod djevojaka titulu najpreciznijeg strjelca je ponijela učenica

prvog razreda Azra Zahirović. Drugo mjesto je osvojila Merjema Mlivić (II-b), a treće Merjema Halilović (IV-b). Kod momaka je pobijedio učenik četvrtog razreda, Ibrahim Bilčević, drugo mjesto su podijelili Ahmed Hasić (II-a) i Rijad Kadrić (I-a), dok je treće mjesto osvojio Ismail Delahmetović (III-a). Svim učenicima su od Udruženja dodijeljeni certifikati za uspješno savladanu obuku, a najprecizniji su nagrađeni prigodnim nagradama.

Pobjednici takmičenja u streljaštvu

Učenici III-a na vježbama

Finale takmičenja u ženskoj kategoriji

Učenici IV-a na vježbama

Drugi po redu Dani bosanske kulture

Piše: Mehdi Šanjta, IV-a

I ove godine, u Medresi je, na već tradicionalan način obilježen Dan državnosti Bosne i Hercegovine, mnogobrojnim i raznovrsnim sadržajima. Bogat program ovog značajnog datuma iz naše historije, prema riječima direktora Medrese „Osman-ef.Redžović“ prof. Dženana Handžića, je imao za cilj ponuditi sadržaje koji sa različitih aspekata prikazuju bogatsvo bosanske kulture i tradicije.

Program je počeo u utorak, 17. 11., u amfiteatru Medrese predavanjem emeritusa Envera Imamovića sa Filozofskog fakulteta u Sarajevu. Profesor Imamović je govorio o velikom značaju povijesti BiH u cjelokupnoj evropskoj historiji, zatim o prvim tragovima postojanja Bosne kao jedne kulturne civilizacije u povijesti, te je učenicima i učenicama Medrese na jedan veoma slikovit i interesantan način približio važnost poznavanja historije naše domovine. Ako je suditi po reakcijama učenika na ovo predavanje, koje su saslušali sa velikom pažnjom, predavač je uspio ostaviti veoma snažan dojam na njihovu svijest po pitanju ljubavi prema domovini.

Sutradan, 18.11., u amfiteatru Medrese učenici su imali

priliku prisustvovati projekciji dokumentarnog filma „Bosna i Hercegovina, zemlja vakufa“ i tako se upoznati sa bogatom historijom vakufa u našoj domovini, ali i izazovima sa kojima se Vakufska direkcija suočava u pokušajima da vrati Islamskoj zajednici vakufe koji su nacionalizirani u prethodnom periodu.

Program je nastavljen u ponedjeljak, 23.11., organiziranjem projekta pod nazivom „Čari bosanske kuhinje“. U kuhinji Medrese održana je degustacija bosanskih jela. U saradnji sa našim đacima, njihovim roditeljima i majstorima kuhinje na degustaciji su ponuđena bosanska jela. Tom prilikom kraće predavanje o karakteristikama bosanske kuhinje održao je poznati kuhar bosanskih

jela Ejub Šabanović Ake, koji je za ovu priliku pripremio tradicionalne delicije naše kuhinje i njima počastio učenike.

Utorak, 24.11., bio je rezerviran za projekat „Dan muzeja“. Učenici koji pohađaju izbornu nastavu iz historije su sa profesorom Emirom Uzunalićem i još nekoliko profesora išli u obilazak tri najpoznatija muzeja u Sarajevu: Tunel spasa na Butmiru, Zemaljski muzej, Muzej Alije Izetbegovića. Učenici su u svakom od posjećenih muzeja odslušali po jedno kratko predavanje iz historije, koje je održao profesor Emir Uzunalić. Prisutnima se u Tunelu spasa obratio i Harun-ef. Hodžić i održao veoma emotivno i paženo predavanje.

Program je završen 25.11., centralnom svečanošću i priredbom u amfiteatru Medrese. Prisutni su mogli uživati u programu koji su pripremili članovi recitatorske sekcije pod vodstvom profesorice Salihe Delibašić - Kasa, horske sekcije pod vodstvom profesora Edina Fazlića i historijske sekcije pod vodstvom profesora Emira Uzunalića. Prikazan je i kratki dokumentarni film koji su snimili članovi historijske sekcije. Prigodnim obraćanjima prisutnima obratili su se direktor Medrese Dženan Handžić i prof. Džemal Salihspahić, a prof. Emir Uzunalić je održao historijski čas, čime su Dani bosanske kulture u Medresi bili završeni.

Tokom izvođenja programa povodom Dana državnosti

Tokom izvođenja programa povodom Dana državnosti

Ejub Sabanović Ake poznati kuhar, pripremio je ručak za ovu priliku

Degustacija tradicionalnih bosanskih jela

Zasađen drvored lipa uz džamiju

Piše: Mehdi Šanjta, IV-a

Sadnjom drvoreda lipa na platou ispred školske džamije u petak, 4. decembra 2015. godine, započeo je projekt hortikulturnog uređenja dijela kompleksa Medrese.

Drveće su posadili dugogodišnji zaposlenici i saradnici Medrese i na taj način ostavili simbolički trag svog doprinosa njenom razvoju.

„Ovog proljeća smo, povodom ispraćaja jubilarne dvadesete generacije maturanata započeli sa realizacijom dijela projekta vanjskog uređenja kompleksa Medrese. Uređene su pristupne staze koje povezuju đački dom sa džamijom i saobraćajnicom koja vodi ka školskoj zgradi, izgrađeni su vanjski amfiteatar uz đački dom i parking pored džamije, te postavljena rasvjeta. Uređenjem zelenih površina i postav-

ljanjem ograde na džamijski harem ovaj dio kompleksa bit će upotpunosti dovršen.

Odlučili smo se da sa vanjskim uređenjem krenemo od platoa džamije, jer se u njenom haremu nalazi vakifska ploča, pa nam je bila želja da baš taj dio našeg Komplexa bude najljepši – kazao je direktor Medrese Dženan Handžić.

Sadnja drveća i briga o životnoj sredini općenito predstavljaju važan dio islamske kulture i tradicije. U hadiskim zbirkama zabilježene su brojne predaje koje obavezuju muslimane na odgovoran odnos prema prirodi. Tako, naprimjer, u Buharijinom „Sahihu“ čitamo ove Poslanikove a. s. riječi: „Koji god musliman zasađi drvo ili posije neku biljku, pa njihove plodove budu jele ptice, ljudi ili životinje, to će mu se računati kao sadaka“. Zato, sadnja drveća i uređenje zelenih površina za muslimane imaju i svoj vjerski, ali i kulturno-historijski značaj.

„Od autora smo tražili da prilikom izrade projekta hortikulture vode računa o našoj kulturi i tradiciji. Zato se među biljkama koje sadimo nalaze

i lipe, jorgovani i hadžibeg, biljke koje već stoljećima kraše džamijske hareme i naše avlije, i predstavljaju dio prepoznatljivi dio naše stambene kulture“ – ističe direktor Handžić, izražavajući nadu da će zasađene lipe ne samo uljepšati ambijent Medrese, nego i svjedočiti o starosti džamije pored koje se nalaze, kao i čuvanju bošnjačke tradicije.

Lipe su posadili Džemal Salihsahić, dugogodišnji direktor Medrese, Irfan Selman, projektant svih objekata kompleksa Medrese, Dženan Handžić, sadašnji direktor Medrese, Amela Numanagić, pomoćnica direktora za đački dom, Muhammed Mušinbegović, profesor fikha i tefsira, Asim Lemeš, blagajnik, Fahrudin Jusić, domar, i Ejub Begić, računovođa. Ideja je da u budućem periodu svako zaposlen u Medresi zasađi po jedno stablo.

Hortikulturno uređenje se izvodi prema projektnoj dokumentaciji renomirane sarajevske firme „Ana-HUP“ d. o. o. Sarajevo uz stručni nadzor baštovana Sidika Bukurevića iz Visokog.

Čast da prvi posade lipe imali su:

- bivši direktor Džemal Salihsahić,
- direktor Dženan Handžić,
- upravnica doma Amela Numanagić,
- projektant medrese Irfan Selman,
- profesor fikha i tefsira Muhamed Mušibegović,
- blagajnik Asim Lemeš,
- računovođa Ejub Begić
- domar Fahrudin Jusić

SASTANAK REDAKCIJA MEDRESANSKIH LISTOVA U MOSTARU

Naši učenici Amila Suljić IV-b voditeljica i urednica vijesti iz Medrese za Radio „Bir“ i Harun Alijagić IV-a urednik našeg medresanskog lista „Šahid“ sa profesorima mr. Elmom Avdić koordinatorom sa Radijom „Bir“ i voditeljem novinarske sekcije lista „Šahid“ profesorom Emirom Uzunalićem imali su priliku prisustvovati Susretu redakcija medija bh. medresa u Karađoz-begovoj medresi u Mostaru.

Piše: Harun Alijagić, IV-a

U Karađoz-begovoj medresi 12. decembra 2015. godine održan je Susret redakcija medija bh. medresa. Organizator Susreta bila je Karađoz-begova medresa, a suorganizatori Uprava za obrazovanje i nauku Rijasetu IZ u BiH i Radio "BIR". U sklopu svečanog otvorenja Susreta učenicima bh. medresa i njihovim profesorima obratili su se: prof. hfz. Aid Tulek, direktor Karađoz-begove medrese, Nedim Hrbat, direktor Radija "BIR" i prof. Seid Eminović, ispred Uprave za ob-

razovanje i nauku Rijasetu IZ u BiH. Susretu su prisustvovali članovi redakcija emisije "Moja medresa" i urednici časopisa naših medresa i to: Elči Ibrahim-pašine medrese iz Travnika, Medrese "Osman-ef. Redžović" iz Visokog, Gazi Husrev-begove medrese iz Sarajeva, Behram-begove medrese iz Tuzle i Karađoz-begove medrese iz Mostara.

Svesrdnu podršku realizaciji ideje dali su suorganizatori, a ispred Radija "BIR", uz direktora, Susretu su prisustvovali i Alma Hadžić, glavna urednica programa, Emira Musa, pokretač emisije "Moja Medresa" i Lejla Ganijun, koordinatorica emisije "Moja medresa" sa medresama. Nakon svečanog otvorenja, održane su i Skupštine redakcija, a u okviru kojih su se učesnicima obratile upravo uposlenice Radija "BIR", davši savjete i putokaze kako

poboljšati saradnju medresa i Radija "BIR", te kako unaprijediti rad redakcija medija naših medresa. Kako je najavljeno, Radio "BIR" bi u narednom periodu trebao dobiti i televizijski kanal, te bi prema tome i emisija "Moja medresa" trebala dobiti svoj TV-format. Skupštinom redakcija časopisa medresa koordinirala je prof. Lejla Mušić, a Skupština je donijela određene zaključke za budući rad tih redakcija.

U drugom dijelu druženja predavanje je učesnicima održao novinar Sanel Kajan, koji je dio Al Jazeera Balkans tima. Kroz dugogodišnji novinarski rad, Sanel Kajan je na veoma zanimljiv i poučan način prenio učesnicima iskustvo rada u medijima, upoznavši ih s tim šta su mediji i kakvi bi mediji trebali biti, uključujući u to i jezik medija. Predavanje je bilo interaktivnog karaktera, uz

potpunu zainteresiranost učesnika Susreta, koji su se zanimali i koje i kakve medije da gledaju i slušaju, odnosno šta da u današnje vrijeme čitaju; kakve vijesti i sa kojih portala. Sanel Kajan kazao je kako će mu biti drago da i u narednom periodu organizatori rade na realizaciji ovakvih susreta, kakvi su danas održani u Karađoz-begovoj medresi, a da će se on rado odazvati i pomoći koliko može mladim ljudima koji žele da se bave novinarstvom.

Sanel Kajan i Alma Hadžić na kraju Susreta dodijelili su uvjerenja učesnicima, koja će im biti lijepa uspomena na jedan takav susret kojem su prisustvovali u Mostaru.

Karađoz-begova medresa se zahvalila Sanelu Kajanu te neumornom timu Radija "BIR" za pružanje podrške u organiziranju ovakvog projekta.

Harun Alijagić glavni urednik "Šahida" i Sanel Kajan novinar Al-Jazeera

Amila Suljić voditeljica i urednica vijesti za radio "Bir" i Alma Hadžić glavna urednica radija "Bir"

Posjeta učenika Osnovne škole „Hasan Kikić“ Sarajevo

U srijedu, 7. 10. 2015. godine, učenici sedmog i trećeg razreda OŠ „Hasan Kikić“ iz Sarajeva, sa svojim direktorom Asimom Torlakom, nastavnikom razredne nastave Draganom Kokoruš i nastavnicom islamske vjeronauke Ešrefom Fakić, posjetili su kompleks Medrese. Tom prilikom su posjetili školski muzej, amfiteatar, školu, kao i đачki dom i medresansku džamiju. Pored našeg direktora i upravnice za đачki dom kroz kompleks Medrese ih je proveo prof. Emir Uzunalić sa našim učenicima, Alminom Raščić i Ahmedom Salkanovićem. Naši gosti su izrazili zadovoljstvo posjetom Medresi uz obećanje da će nam opet doći.

Đaci medrese darivali krv

U srijedu, 16. decembra 2015. godine u Medresi „Osman ef. Redžović“ u Visokom, održana je akcija dobrovoljnog darivanja krvi, kojom su se učenici i učenice četvrtog razreda, upisali među hiljade humanih ljudi dobrovoljnih darivatelja krvi.

Ovoj humanoj akciji realiziranoj u saradnji sa Zavodom za transfuzijsku medicinu FBiH odazvali su se svi punoljetni učenici Medrese kao i veliki broj zaposlenih u Medresi. Ne čudi da ova akcija koja se već niz godina realizira u Medresi uvijek nailazi na dobar odziv, s obzirom na obećanu Božiju nagradu svakome ko pomogne da se spasi barem jedan ljudski život. Pored

Božije nagrade, učešćem u ovoj akciji darivaoci krvi ostvarili su i određene trenutne koristi. Prije darivanja krvi izvršen je pregled općeg zdravstvenog stanja svakog kandidata za darivanje krvi, a svaki kandidat saznao je i svoju krvnu grupu, što je također lijepo znati.

Akcija darivanja krvi u Medresi „Osman ef. Redžović“ odavno je postalo tradicija, jer već niz godina, učenici četvrtih razreda na ovaj način pokazuju svoju humanost, a Medresa i na ovaj način pokazuje trajno nastojanje da u svojim učenicima probudi humanost i suosjećajnost prema potrebama drugih ljudi, osobine koje su nam u ovom vremenu itekako potrebne.

Podjela bajramskih paketića

Radost je u malim znacima pažnje. Znamo da su dječija srca iskrena, neiskvarena pa se zato djeca uvijek od srca obraduju kada im se posvećuje pažnja. Povodom Kurban-bajrama, 22. 09. 2015., poslije ikindije namaza u školskom amfiteatru je upriličena jedna mala svečanost. Uz performans profesionalnih zabavljača - animatora "Ballonart Sarajevo", izvršena je podjela bajramskih paketića za 52 djece zaposlenika naše škole, predškolskog i osnovnoškolskog uzrasta. Ovo je bio jedan od načina kako da se sačuva naša islamska tradicija koja je sve više pod udarom globalnih medija. Mališani su razdragani i sretni dobili svoje bajramsko pravo.

Posjeta Franjevačke gimnazije iz Italije

U četvrtak, 29. 10. 2015. god., u poslijepodnev-
nim satima našu školu je posjetila delegacija Franjevačke gimnazije iz grada Bozena u Italiji, koji je inače njemačko govorno područje. Delegacija se sastojala od 5 učenica, 2 učenika i 2 profesora. Odmah po dolasku u našu školu, prisustvovali su jednom času „Access“ programa, zajedno sa našim učenicima, polaznicima tog programa. Tokom časa, gosti i naši učenici su ostvarili interakciju s ciljem razbijanja uobičajenih predrasuda, što je upravo i bila tema časa. Nakon održanog časa, atmosfera se značajno popravila i naši gosti su se osjećali udobnije. Posjetili su amfiteatar, gdje im se obratio direktornaše škole Dženan Handžić.

Direktor se zahvalio na posjeti te izrazio zadovoljstvo zbog ovakvih susreta i napomenuo da je ovo samo jedan dio realizacije projekta interakcije sa drugim srednjoškolskim i obrazovnim ustanovama. Uslijedio je i obilazak škole, odnosno njenog vanjskog uređenja i pratećih objekata, posebno školskog muzeja i džamije. Naše goste je posebno interesirala džamija te su u vezi s tim postavljali razna pitanja. Nakon obilaska škole, u 16 h, naši gosti su morali poći, odnosno morali su se vratiti u Franjevački klasičnu gimnaziju u Visokom, gdje borave tokom svoje posjete BiH. Nadamo se da su gosti bili zadovoljni našim gostoprimstvom. Inače, ovo je bila već treća posjeta našoj školi tokom ove godine, koja je realizovana u saradnji sa Franjevačkom klasičnom gimnazijom iz Visokog.

Posjeta profesora Srednjoškolskog centra Vogošća

U povodu Dana učitelja, 5. oktobra 2015. god., našu školu su posjetili profesori odnosno Nastavničko vijeće Srednjoškolskog centra Vogošća. Do ove posjete došlo je na inicijativu naše dugogodišnje profesorice engleskog jezika, Amre Dizdarević koja je sada zaposlena u Srednjoškolskom centru u Vogošći. Profesorima Srednjoškolskog centra kratko se obratio direktor naše škole Dženan Handžić koji ih je upoznao sa radom škole. Poslije obraćanja direktora, pedagog Elvedin Husić i profesor historije Emir Uzunalić su bili domaćini tokom obilaska Medrese. Zajedno sa Nastavničkim vijećem, u sklopu ove delegacije bio je i Selmo Lakota, direktor Srednjoškolskog centra. Sama škola je jedna od najvećih srednjih škola na području Kantona Sarajevo. Ova posjeta je samo jedna u nizu posjeta drugih srednjih škola i ostalih obrazovnih ustanova našoj školi. Nadamo se da su gosti uživali u ovom danu i posjeti. Uz zahvalnost na gostoprimstvu pojedini profesori su obećali ponovo doći.

Organizirana posjeta Srebrenici

U subotu, 7. 11. 2015. god., učenici I-a i I-b razreda su posjetili grad Srebrenicu. To je već ustaljena posjeta ovom gradu koji svake godine organizira naša škola za učenike prvih i drugih razreda. Polazak je organiziran u 8 h ispred škole "Osman-ef. Redžović". Po dolasku na odredište prvo su posjećeni Potočari pa su učenici obišli mezarje i imali priliku vidjeti spomenike posvećene žrtvama genocida. Nakon toga, održan je historijski čas koji je imao za cilj upoznati učenike sa tragedijom koja se desila u Srebrenici. U bivšoj Fabrici akumulatora učenici su pogledali izložbu koja se sastojala od oko 50 djela od kojih su najveći broj činile slike. Pored njih tu su još i

brojne instalacije, skulpture i fotografije kojima se približio užas koji su doživjeli Bošnjaci Srebrenice i okoline. Ova izložba je otvorena još u julu 2015. godine. Uz suze i muk učenici su se autobusima uputili prema gradu gdje su klanjali podne i ikindiju u gradskoj džamiji u Srebrenici. Oko 17 h učenici su krenuli kući.

Izložba kristala u Medresi

Povodom Dana nezavisnosti BiH u holu ženske medrese u srijedu 2.3. i četvrtak 3.3.2016. godine postavljena je izložba kristala. Izložbu je postavilo Udruženje "Gorski kristal" iz Visokog, ispred navednog udruženja učenicima se obratio gosp. Vernes Islamović. Profesor geografije Dedić Miralem je također održao niz predavanja učenicima vezano za nastanak i nalazišta kristala. Raduje nas i da je profesor hemije u penziji Lemeš Ekrem uzeo učešća u objašnjavanju i razumijevanju nastanka kristala učenicima

Zahvaljujemo se Udruženju "Gorski kristal" na postavljenoj izložbi u našoj školi. Posebnu

zahvalnost upućujemo gosp. Vernesu Islamoviću koji je za naš školski muzej poklonio nekoliko istinski vrijednih kristala.

Studijska posjeta Nastavničkog vijeća Sarajevu

U okviru stručnog usavršavanja Nastavničko vijeće naše medrese je 6. januara 2016.god. posjetilo muzej „Tunel spasa“. Veliku zahvalnost dugujemo kustosu Harun Hodžiću koji nam je vrlo realno i emotivno prenio duh teških ali herojskih vremena. Koristimo priliku da se iskreno zahvalimo Harunu. Poslije „Tunela spasa“ profesori su posjetili Bošnjački institut i muzej „Alije Izetbegovića“. Tokom posjete muzeju „Alije Izetbegovića“ imali smo sreću što nam je kustos bio gosp. Dizdar koji nas je detaljno upoznao sa postavkom u ovom muzeju. Također koristimo priliku da mju se zahvalimo, uz toplu preporuku svima da posjete i ovaj muzej. Uistinu sve posjete su bile od koristi. Stečena znanja će vjerujemo biti iskorištena u edukaciji naših učenika. Ovakvi vidovi posjeta svakako doprinose boljem razumijevanju stvarnosti u kojoj živimo.

Posjeta učenika OŠ „Musa Ćazim Ćatić“ iz Gračanice

U popodnevnim satima, 20. 10. 2015. g., Medresu je posjetila grupa učenika iz OŠ „Musa Ćazim Ćatić“ iz Gračanice, tačnije članovi Historijsko-geografske sekcije koja broji oko 30 učenika na čelu sa nastavnicama historije i geografije, Ajdinom Hasić-Sejdinović i Mirsadom Memić.

Učenike je dočekaao profesor Emir Uzunalić, u poznao ih sa planom i programom obilaska te podijelio u dvije grupe. Učenici su prilikom posjete obišli učionice, amfiteatar, školski muzej i inernat. Na kraju su u čajhani uz kolač i sendvič sumirali utiske. Ovakve posjete nas raduju i svakako se nadamo da ćemo u budućnosti neke od njih vidjeti u našim školskim klupama.

Dodjela diploma polaznicima Access programa

U subotu, 19. decembra, 2015. godine održana je dodjela diploma polaznicima Access programa za 2014./15. godinu.

Ceremonija dodjele diploma imala je dva dijela: prvi dio – dodjela diploma koja je bila upriličena u Katoličkom školskom centru “Petar Barbarić” u Travniku, i drugi dio – ručak i obilazak Medrese koji je bio upriličen u Elči Ibrahim-pašinoj medresi.

Ceremoniji dodjele diploma prisustvovala je ambasadorica Sjedinjenih Američkih Država u BiH Njena ekselencija Maureen E. Cormack, zamjenik reisululeme Husein-ef. Smajić, direktor Uprave za nauku i obrazovanje Rijasetu IZ u BiH prof. dr. Enes Karić.

Prije dodjele diploma polaznici su imali priliku čuti obraćanja predstavnika direktora KŠC Travnik, potom je uslijedilo medijsko prezentiranje historijata Centra. Nakon toga, obraćanje su imali zamjenik reisululeme Husein-ef. Smajić i Njena ekselencija ambasadorica Sjedinjenih Američkih Država u BiH Maureen E. Cormack, koja je na kraju ceremonije uručila diplome polaznicima Access programa. Moderator programa je bio učenik KŠC Travnik.

Posjeta je krunisana zajedničkim druženjem uz ručak u restoranu Medrese. Dodjela diploma se organizira svake druge godine, jer spomenuti program učenici pohađaju dvije godine.

Posjeta Islamskoj gimnaziji „Dr. Ahmed Smajlović“ u Zagrebu

U subotu, 3. oktobra 2015., povodom Dana učitelja, Nastavničko vijeće je posjetilo Islamsku gimnaziju „Dr. Ahmed Smajlović“ u Zagrebu. U okviru navedene posjete direktor Islamske gimnazije profesor Mevlud-ef. Arslani nas je upoznao sa radom gimnazije te položajem muslimana u Hrvatskoj općenito. Direktor Islamske gimnazije se uistinu pokazao dobrim domaćinom na čemu se ovom prilikom zahvaljujemo. Ostatak dana Nastavničko vijeće je provelo u posjeti znamenitostima Zagreba. Ovakve posjete nadahnjuju i daju nove vidike i spoznaje koje se mogu prenijeti i na nastavu u Medresi.

Škola plivanja za odličaše na bezenu u Hotelu „Park“ u Vogošći

Još jedan od dokaza da se trud uvijek isplati je nagrada kojom je naša Medresa počastila odlične učenike. Naime, naši učenici su o trošku škole išli na zatvoreni bazen u Hotelu „Park“ u Vogošći. Posjeta i plivanje za učenike muškarce realizirani su u tri termina, u tranjanju od po 2h. Prva posjeta bazenu je realizirana u ponedjeljak, 22.02.2016. Ostala dva termina su realizirana u utorak i četvrtak, 23.02., odnosno 25.02.2016. god. Odlični učenici koji su išli na plivanje su: Hasan Mušinbegović I-a, Ahmed Kuduzović II-a, Omer Mešinović II-a, Abdulkadir Mlivić II-a, Abdullah Spahić II-a, Mahir Ganić II-a, Edin Muhić III-a, Ibrahim Bilčević IV-a, Amar Hasandić IV-a, Harun Alijagić IV-a, Sulejman Lužić IV-a.

Odlične učenice također su rasporedile termine u tri dana i to u vremenu od 14.02. do 17.02.2016. godine. Nagrađene odličašice su sljedeće: Merjem Berbić IV-b, Amila Suljić IV-b, Zejneba Mahmutović IV-b, Merjema Halilović IV-b, Alema Alkaz III-b, Ajla Trebo III-b, Amela Rizvanović III-b, Emira Imamović II-b, Fatima Burejić II-b, ž Adna Turbo II-b, Lamija Polovina II-b, Medina Fejzić I-b, Medina Očuz I-b, te profesorica tjelesnog i zdravstvenog odgoja u našoj školi, Merjem Kadrić. Nadamo se da će uprava Medrese u narednom periodu organizirati slične akcije na zadovoljstvo učenica i učenika Medrese.

Recitatorska sekcija na predstavi "Životinjska farma" u "SARTRU"

Uvjereni kako pohvale i nagrade rađaju želju da se uspjesi ponove te među učenicima izazivaju oduševljenje nakon izuzetnih nastupa recitatorske sekcije u ovoj školskoj godini, 07.12.2015., njihov rad je nagrađen posjetom Sarajevu.

Nakon ugodne šetnje gradom učenici, članovi recitatorske sekcije zajedno sa svojim profesoricama, Salihom Delibašić-Kasa, Aminom Uzunović i Elmom Avdić, su bili u prilici pogledati izuzetnu predstavu Životinjska farma u Sarajevskom ratnom teatru "SARTR".

Radi se o satiričnoj noveli Georga Orwella koja govori o grupi životinja koje su osvojile farmu za sebe i uživale do jednog perioda otkad je počeo teror i patnja. Kako je predstava odigrana na sceni punoj blata unaprijed smo dobili objašnjenje u kome je stajalo: "Ako jedna grudica mokre zemlje "doleti" do nekoga iz publike, znajte da je to slučajno, a ako prepoznate i identifikujete one osobe koje se imenom ne spominju, jer ih Orwell nije ni poznao, znajte da to nije slučajno."

Na kraju, za vas dragi čitatelji naših novina, kao zaključak izdvajamo poruku iz najave pomenute predstave: "Blejimo iako nismo ovce, blejimo za evropsku farmu, slušajući srce, jer mi već imamo krila. Na svojoj smo farmi, na svojoj zemlji, iako ne izgleda, a niti djeluje tako. Odlučno sa stokom idemo četveronožno u promjene, za pobjedu papka i u ime papka. Za krdo, za pogan, za cunami jednakosti, jer sve su životinje jednake samo su neke jednakije od drugih."

Jesenji izlet u Trnovce

Zlatna jesen, pravo vrijeme za tradicionalni školski izlet u prirodu. O jesenjem izletu u Trnovce mogu govoriti i pisati samo softe naše medrese. Koliko divnih trenutaka, koliko sklopljenih prijateljstava, koliko fudbalskih povreda, koliko povrijeđenih srca zbog neuzvraćenih ljubavi? Odgovore na ta pitanja nećemo dati. Prepustićemo sjećanjima neka čuvaju uspomene, a mi ćemo reći da je kao i svake jeseni do sada čuveni izlet u Trnovcima organizovan u srijedu 28. oktobra 2015. god.

U fudbalu su pobijedili maturanti. U revijalnom finalu nakon finala nakon nekoliko spornih sudijskih odluka pobijedila je ekipa profesora.

Stručno usavršavanje Nastavničkog vijeća

U petak 8. januara 2016.godine u okviru stručnog usavršavanja članova Nastavničkog vijeća Medrese gost predavač bio je ugledni hfz. dr. Halil Mehtić, dekan Islamskog pedagoškog fakulteta u Zenici.

Doktor Mehtić održao je predavanje na temu: "Uloga i značaj odgajatelja u procesu odgoja i samoodgoja".

Nakon predavanja i diskusije o navedenoj temi hfz. Mehtić nas je u školskoj džamiji počastio hutbom. Hvala hafizu i nadamo se nekom novom korisnom susretu.

Medresa uzela učešće u projektu „Živa biblioteka“

Medresa „Osman ef. Redžović“ je bila dio interkulturalnog projekta „Živa biblioteka“, koji se po prvi put organizuje u Bosni i Hercegovini. Cilj „Žive biblioteke“ jeste da se prevaziđu stereotipi i predrasude prema drugim i drugačijim. Naš učenik, Mehdi Šanjta, nas je od 13. do 24. novembra predstavljao u tom projektu kao „budući imam“, u Visokom, Zenici, i Sarajevu. Medresa je na ovaj način učestvovala u međureligijskim susretima te dala svoj doprinos širenju interkulturalnog dijaloga. Medresa će se i u budućnosti truditi da učestvuje u što više projekata koji doprinose općem napretku društva.

Uređuju: Halid Lužić, IV-a

Ilma Husika, I-b

Sulejman Lužić, IV-a

Ajša Žolja, I-b

Dokumentarni film „Monografija Moštra“

Voljeti svoj zavičaj dio je vjere, primjer ljubavi prema svom zavičaju pokazali su nam članovi OU „Bedem“ iz Donjeg Moštra koji su o svom zavičaju snimili dokumentarni film. Promocija dokumentarnog filma, „Monografija Moštra“, prikazana je u amfiteatru Medrese u četvrtak, 3.3.2016. Promotori su bili Adnan Frljak i Enver Fejzović, članovi OU Bedem. Učenici su sa velikom pažnjom pratili izlaganja eminentnih ličnosti na polju historije, arheologije i jezika, koji su govorili o historijskom i arheološkom značaju ovog dijela općine Visoko. Na kraju je bilo vremena i za nekoliko pitanja od strane učenika našim gostima.

Čestitke za aktivnosti OU Bedem!

Borba protiv vršnjačkog nasilja

Ministarstvo unutrašnjih poslova ZDK u mjesecu martu provodi kampanju na prevenciji vršnjačkog nasilja među djecom i mladima. Jednčasovna predavanja o vršnjačkom nasilju policijski službenici, njih 37, održat će u 66 osnovnih i 35 srednjih škola. Ovim predavanjima bit će obuhvaćeno oko 27.000 učenika sedmih razreda osnovnih škola do završnih razreda srednjih škola. Predavanja za učenike svih razreda u Medresi održano je u periodu od 07.-09.03.2016. Predavanje je držao Midhat Balta ispred PU Visoko.

Cilj ovih predavanja je da se učenicima objasni i pomogne u prepoznavanju vršnjačkog nasilja te da se učenici ohrabre da nasilje prijave policiji, kako bi se izbjegle tragedije kakvi su slučajevi dječaka Mahira Rakovca i Haruna Mujkića.

Bez snova

*Trčao sam za svojim snovima,
Trčao sam trnovitim stazama,
Tražio u grmovima bujnim,
Snove što krili su se u zvijezda-
ma sjajnim.*

*Uplakanog lica, neumoran bio
više nisam sanjao, nisam smio.
Pobjegoše snovi poput pepeljuge,
nema više nikoga, nestá čovjeka
i njegovog sluga!*

*Umrli su davno, na vratima
planete moje,
U grobovima crnim sada mirno
stoje.*

*Nisam znao za smrti im klete
Gledam samo nijemo njihove
siluete.*

*Da su živi da ih nisu ubili,
Danas bi meni puno pomogli.
Bila bi živa i ona
Ta blistava munja srca moga.*

*Jedino u snovima je i bila živa,
Sad se potok suza niz moje lice
sliva.*

*Niko je osim mene upoznao nije,
Bar ona za moju bol da sazna.*

*Umrijet ću i ja, bez sjaja
I doći ću pred nju na brežuljku
beskraj!*

Piše: Dino Gađun, II-a

U društvu sa hafizom Ammarom Bašićem

Nova hidžretska godina, 1437. po redu, je tradicionalno obilježena u našoj školi, tačnije u našem amfiteatru. U okviru programa pored horske i recitatorske sekcije učestvovao je i gost predavač hfz. Ammar Bašić, koji je dodatno uljepšao ovaj događaj.

Piše: Mehdi Šanjta, IV-a

U srijedu, 14. 10. 2015., sa početkom u 10 sati u našem školskom amfiteatru prigodno se obilježio početak Nove hidžretske godine. Priredbu je otvorio Ibrahim Bilčević, koji je proučio odlomak iz Kur'ana. Nakon Ibrahima, prisutnima se obratio prof. Dženan Rezaković. Profesor nas je još jednom podsjetio na značaj i pouke Hidžre. Kao i svaki put, neizostavni dio ovih priredbi je školski hor, koji se lijepio spremio za ovaj dan. Školski hor se predstavio sa tri prigodne numere. Poslije hora,

na red je došla i recitatorska sekcija, koju su na ovoj manifestaciji predstavljali Abdulkadir Mlivić i Ramo Salihović. Oni su na lijep način iznijeli recitaciju o Hidžri i podsjetili nas na tok događaja tog veoma važnog perioda za našu vjeru u tom trenutku. Nakon naših učenika, predstavljen je i gost predavač, hfz. Ammar Bašić. Hfz. Ammar je pokušao da izbjegne stereotipno obraćanje i puko nabranje historijskih činjenica i obratio se direktno učenicima, i objasnio zašto su upravo učenici, odnosno mladi ljudi bili važni za Hidžru i muslimanski ummet u tom trenutku. Neke od poruka koje je hfz. Ammar pokušao prenijeti nama su: „Hidžra je prelazak is slabog u jače stanje, naša veza sa Allahom mora biti jača, srce se daje samo Allahu, da su stručni ljudi bili zaduženi za stvari

za koje su bili stručni, kada se potruđiš Allah će te pomoći...“ Najvažnija poruka koju je hfz. Ammar prenio na nas je da bi trebali paziti sa kim se družimo i naveo je primjer dvojice muslimana, Ebu Derda i Selmana, koji je odbio ženidbu lijepom djevojkom zbog svog prijatelja. Nakon hfz. Ammara, prisutnima se obratio prof. Džemal Salihspahić, koji se između ostaloga zahvalio našem gostu i podsjetio u kakvom se stanju nalazi današnji muslimanski ummet i da bi morali učiniti nešto da to stanje promijenimo. Priredbu je zatvorio školski hor sa dvije ilahije.

Ova manifestacija, a posebno predavanje, nas je podsjetilo na značaj i poruke Hidžre i podstaklo na rad i trud, kako bi postali što bolji ljudi i kako bi pomogli našem narodu.

Domovina se brani sjećanjem

Piše: Dženan Rezaković, prof.

U Medresi je u srijedu, 2.3.2016., u realizacija učenika i profesora, održana priredba u povodu Dana nezavisnosti Bosne i Hercegovine. Nakon intoniranja državne himne i proučenog odlomka iz Kur'ana, hor Medrese, na čelu sa prof. Edinom Fazlićem je izveo jednu lijepu patriotsku numeru "Kad ti se ime spomene". Do kraja programa hor je nastupio sa još dvije numere, dvije bivše himne, "Ja sin sam tvoj" i "Jedna si jedina".

Članovi izborne nastave iz historije, koju vodi prof. Emir

Uzunalić su izveli performans i slikovito prikazali kako je izgledao referendum, i šta se dešavalo nakon njega. Potom su dvije učenice, Merjema Halilović i Ajša Žolja recitovale pjesme koje su same napisale u povodu ovog značajnog datuma.

Na kraju ovog programa, dramska sekcija, sa prof. Aminom Dizdar na čelu je premijerno izvela dramu prema djelu "Hranitelj", Derviša Suši-

ća, koja je izazvala oduševljenje prisutnih.

Bila je ovo prilika da dodijelimo nagrade i diplome pobjednicima prvog školskog takmičenja u streljaštvu vazдушnom puškom. Nagrade su dodijelili prof. Džemal Salihspahić, prof. Amela Numanagić i prof. Dženan Rezaković.

Sretan Dan nezavisnosti svim Bosancima i Hercegovcima!

Intoniranje himne

Azra Zahirović, I-b - pobjednica streljaštva u ženskoj kategoriji

Ibrahim Bilčević, IV-a - pobjednik streljaštva u muškoj kategoriji

Pobjednici takmičenja u streljaštvu

Performans hora medrese

Scene iz predstave "Hranitelj" autora Derviša Sušića u izvođenju dramske sekcije naše medrese

Obraćanje upravnice Amele Numanagić u povodu Dana nezavisnosti

Članovi dramske sekcije nakon uspješno izvedene predstave

MUHAMMED A.S. poslanik čovječanstvu

U četvrtak, 12. novembra, u amfiteatru Medrese „Osman ef. Redžović“ održana je promocija knjige „Muhammed, a.s., -poslanik čovječanstvu“ autora mr. sci. Mirze ef. Mešića, imama Islamskog centra i profesora u Islamskoj gimnaziji „Dr. Ahmed Smajlović“ u Zagrebu. Promotori knjige su bili direktor Medrese, Dženan ef. Handžić, zatim dr. Nezir Halilović i Mirsad ef. Mahmutović, a o knjizi je govorio i njen autor.

Promotori su u svojim obraćanjima iskazali vrijednost i važnost postojanja knjige kao što je ova, te su učenicima medrese uputili mnoge korisne poruke. U uvodnom obraćanju, direktor Medrese, prof. Dženan Handžić je ista-

kao neke zanimljive činjenice vezane za knjigu i za samog pisca:

Počašćeni smo što možemo učestvovati u promociji ove značajne knjige, čiji je autor poznat kao izraziti islamski aktivista, i koji se istakao u radu sa mladim ljudima i komunikaciji sa pripadnicima drugih religija u Zagrebu, a i šire.

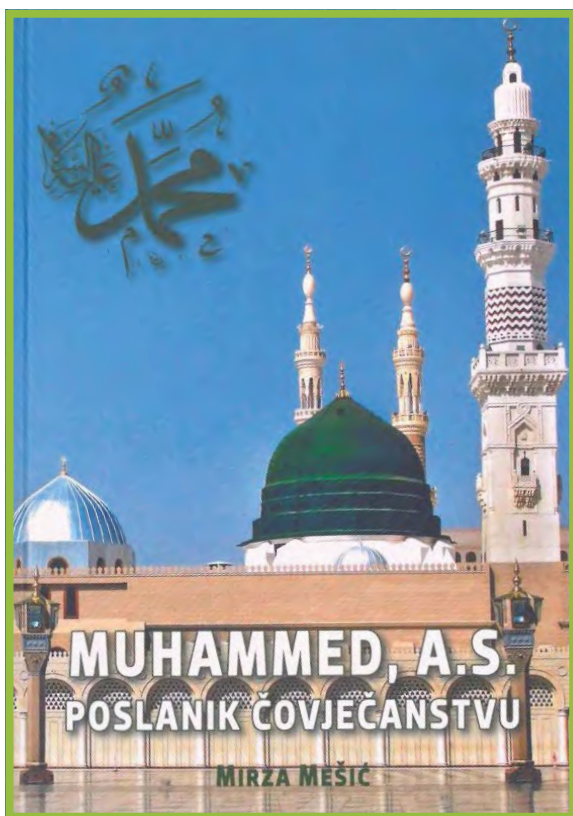
Istaknut je značaj obrađene teme u kontekstu bošnjačkog bavljenja sirom općenito, ali i originalnog, holističkog pristupa temi:

Autor se nije ograničio samo na Poslanikov, a.s., životopis, nego je epizode iz njegovog života povezo sa modernim vremenom i usput

odgovorio na mnoge nedoumice o islamu sa kojima se susreću i muslimani i nemuslimani. Autor je u potpunosti uspio odgovoriti zadatom cilju, a to je predstaviti Muhammeda a.s. kao poslanika čitavom čovječanstvu. Zato ovo djelo ponosno možemo stajati uz tri velika imena naših autora koji su ranije napisali djela o Poslanikovom životu – zaključio je u svom izlaganju direktor Handžić.

Pozitivne ocjene o autorovom pristupu zadatoj temi dao je i doc. dr. Nezir Halilović, inače jedan od recenzentata ove knjige.

Pisac je uložio nekoliko godina svog života u pisanje ovako časnog i važnog djela, i svijetla obraza možemo kazati da je ovo djelo jedno od najboljih knjiga vezanih za siru Poslanika a.s., sa kojim se na našim prostorima možemo sresti. Čitanjem knjige, vidimo da je Mirza ef. ispunio naša

visoka očekivanja, koja najavljuje u samom naslovu. Knjiga je sama po sebi pisana na interesantan način, te se bavi mnogim pitanjima koja su aktuelna danas, ali sve kroz prizmu života Poslanika a.s. – kazao je dr. Halilović.

Na kraju se prisutnima obratio i autor knjige.

Glavni motiv pisanja ove knjige jeste da prije svega ne-muslimane ili one koji nedovoljno poznaju islam upoznam sa ličnošću Muhammeda a.s., sa njegovim mnogobrojnim vrlinama, i da naglasim zašto mi muslimani volimo i slijedimo Poslanika a.s. Knjigu sam namijenio i samim muslimanima, da ih iznova podsjeti i da osvježi njihovo znanje, jer je važno znati mnogo o Muhammedu a.s. Činjenica je da mi svi govorimo da volimo islam i poslanika Muhammeda a.s., a veoma malo znamo o njemu – istakao je mr. sci Mirza ef. Mešić, ne krijući zadovoljstvo pažnjom koju je knjiga izazvala kod učenika i gostiju koji su prisustvovali promociji, među kojima je bio i Alem ef. Crnkić, imam u Sisku, Hrvatska.

Na kraju, važno je istaći da je knjiga autorov vakuf za izgradnju džamije u Sisku, i da su sva sredstva od njene prodaje usmjerena u tu svrhu. prodaje ove knjige idu za izgradnju Islamskog centra i džamije u Sisku.

Redakcija

Mubin ef. Neimarlija tokom učenja ašereta

Džemal ef. Salihspahić uručuje doktoru Neziru Haliloviću knjigu Imam

Prigodno obraćanje profesora Džemala ef. Salihspahića

Domaćini, gosti i promotori

Arapski jezik, institucije i perspektive

U četvrtak 12.11.2015.godine polaznici Interaktivnog kursa arapskog jezika iz naše medrese posjetili su sve relevantne institucije koje se bave arapskim jezikom u Sarajevu. Tom prilikom posjećene su sljedeće institucije: Kulturni centar „Kralj Fahd“, Orijentalni institut, Filozofski fakultet, Odsjek za orijentalnu filologiju, Gazi Husrev-begova biblioteka te Fakultet islamskih nauka. Posjeta Bošnjačkom institutu je zbog nedostatka vremena ostavljena za neko buduće vrijeme.

Piše: Suad Smailhodžić, prof.

Pod vođstvom profesora Suada Smailhodžića i hfz. Dervić Zijada put Sarajeva su krenuli sljedeći učenici: Ganić Mahir, Mešinović Omer, Dračić Almedina, Hodžić Nusejba, Hazić Merjem, Burajić Azra, Burejić Fatima, Salkanović Merjema, Begić Ajla, Imamović Emira, Numanović Vildan, Muhić Edin, Čamo Asim, Čehajić Irhan, Karan Tarik, Halilović Emina, Rizvanović Amela, Šečić Amela, Čolić Adelisa, Po-

lovina Lamija, Hodžić Merjem i Mušinbegović Hadžera.

Kulturni centar Ambasade Kraljevine Saudijske Arabije „Kralj Fahd“ i džamija „Hadimu-I-haremejn“

Prijem u Kulturnom centru u 10:00 sati, obilazak Centra sa svima sadržajima i aktivnostima (galerija, biblioteka, radne prostorije, učionice u kojima se izvodi nastava, susret sa učesnicima kursa arapskog jezika, sportska sala, multimedijalna sala za jezik, amfiteatar, sportska sala), džamija sa prigodnim obraćanjem imama hfz. Alije Rahmana, prijem i obraćanje direktora Kulturnog centra Halid Al-Damigha, doručak za sve učesnike i ispraćaj. Ostvareni su i pojedinačni kontakti

sa direktorom i velikim brojem uposlenika pri čemu je iskazana želja za budućom prisnijom saradnjom na polju učenja i izučavanja arapskog jezika.

Našim profesorima su uručeni pokloni (knjige koje se koriste u nastavi arapskog jezika), a učeniku Karan Tariku prigodna literatura za kaligrafiju.

Orijentalni institut u Sarajevu

Prijem u zgradi instituta u 11:20 sati od strane osoblja. Obilazak Instituta i upoznavanje sa aktivnostima kojima se bavi ova naučna institucija. Prijem kod direktora, dr. Adnana hfz. Kadrića, i dogovor o mogućnostima posjete našoj Medresi s ciljem potpunije prezentacije Orijentalnog instituta te tematskog osvrta

na život i djelo dugogodišnjeg saradnika Orijentalnog instituta Salih ef. Trake.

Filozofski fakultet u Sarajevu, Odsjek za orijentalnu filologiju

Prijem u prostorijama Katedre za arapski, turski i perzijski jezik od strane šefa katedre, dr. Dženite Haverić u 12:15 sati. Istom su prisustvovali gotovo svi profesori i asistenti sa Katedre, dr. Dženita Haverić, dr. Munir Mujić, dr. Namir Karahalilović, dr. Munir Drkić, dr. Mirza Sarajkić, dr. Kerima Filan, metodičar za arapski jezik Amir Dervišević i drugi, kao i grupa studenata. Nakon uvodnog obraćanja šefice Katedre dr. Dženite Haverić, skupu se u ime gostiju obratio i Suad Smilhodžić, nakon čega se u neformalnom razgovoru razgovaralo o konkretnim pitanjima i oblicima saradnje, pri čemu su profesori sa Katedre izrazili želju posjetiti Medresu i uzeti

učesća u aktivnostima koje se realiziraju u vezi sa arapskim jezikom, posebno sa takmičenjem u konverzaciji.

Gazi Husrev-begova biblioteka u Sarajevu

Prijem u 13:20 sati u zgradi Biblioteke. Promotivni film, muzej, biblioteka, odsjek za restauraciju. Domaćin mr. Madžida Smajkić, gl. restaurator i konzervator nas je upoznao sa najbitnijim sadržajima i aktivnostima Biblioteke kao i njenoj ulozi i značaju na prikupljanju i čuvanju rukopisa i bibliotečkog fonda. Učenike je posebno zanimao rad odjeljenja za restauraciju i muzej, kao i informacije kako i na koji način je moguće koristiti usluge biblioteke. Po obilasku Biblioteke, podne i ikindiju namaz obavili smo u Begovoj džamiji.

Fakultet islamskih nauka u Sarajevu

U ime domaćina, na Fakultetu

islamskih nauka, primila nas je Amira Trnka-Uzunović, viši asistent na Katedri za filologiju Kur'ana. Obilazak Fakulteta islamskih nauka uključivao je i prisustvovanje času konverzacije arapskog jezika, posjeta biblioteci fakulteta, mesdžidu, starom i novom objektu Fakulteta, te druženje sa nastavnicima i studentima, među kojima je bio i jedan broj učenika naše Medrese, koji su nam se u nastavku pridružili. Poseban interes iskazan je za poziciju arapskog jezika na FIN-u, te aktuelnu problematiku i modalitete učenja i podučavanja arapskome jeziku na ovoj, visokoobrazovnoj instituciji.

Vjerujemo da ovakve posjete učenicima pomažu razumjeti važnost arapskog jezika kako danas tako i u prošlosti. Također se nadamo da će neki od naših učenika u budućnosti biti članovi institucija koje smo posjetili.

Viceprvaci debatnog takmičenja srednjih škola ZDK

Piše: Dženan Rezaković, prof.

Na Prvom debatnom takmičenju srednjih škola ZDK, upriličenom povodom Dana nezavisnosti BiH, u konkurenciji 15 srednjih škola sa područja Kantona, ekipa Medrese u sastavu Alkaz Alema, Karan Tarik, Dedić Adem i Bilčević Ibrahim osvojila je drugo mjesto.

Na putu do tog uspjeha naši momci i djevojke bili su bolji od svojih vršnjaka iz Prve gimnazije iz Zenice, Srednje medicinske škole iz Zenice i Gimnazije Visoko. U finalnom okršaju nakon tijesne i veoma neizvjesne borbe po mišljenjsudija predstavnici Druge gimnazije iz Zenice ipak su bili nešto bolji.

Takmičenje se održalo na Pravnom fakultetu Univerziteta u Zenici, uz prisustvo ministra za obrazovanje, nauku, kulturu i sport ZDK, gosp. Mensura Sinanovića. Žiri je bio sačinjen od predstavnika debatnih klubova Pravnog i Filozofskog fakulteta Univerziteta u Zenici, uz podršku prodekana za nastavu i profesora Pravnog fakulteta Univerziteta u Zenici.

Čestitamo našoj ekipi i nadamo se da će debatna ekipa sa profesorom Suadom Smailhodžićem na čelu nastaviti nizati uspjehe.

Naš tim pred takmičenje

Tokom debate

Sudije donose odluku

LAŽI koje živimo

Priradio: Ammar Pašanbegović, 11-a

U ovom trenutku možete biti bilo gdje, baviti se bilo čim, ali umjesto toga pročitajte ovo.

Šta je to što nas spriječava da radimo šta hoćemo, bude-mo gdje želimo. Svaki dan se budimo u istoj sobi, i pratimo isti put, da bi živjeli isti dan kao što je bio jučer. Nekada je svaki dan bio avantura a onda se nešto promijenilo. Nekad se činilo da vrijeme ne postoji, a danas se čini da ga nema dovoljno. Da li ovaj način ži-

vota znači da smo odrasli, da smo slobodni? Zapitajmo se jesmo li zaista slobodni? Hrana, voda, zemlja, osnovne stvari za naše preživljavanje pripadaju korporacijama. Za nas nema hrane na drveću, svježe vode u rukama, nema zemljišta za izgradnju. Ako hoćete da uzmete od prirode ono što vam daje, završit ćete u zatvoru. Mi otkrivamo svijet pomoću udžbenika. Godinama sjedimo i prihva-tamo ono što nam je rečeno. Testiraju nas i ocjenjuju, kao da smo subjekti u laboratoriji. Odgojeni smo da ništa ne mijenjamo na ovom svijetu, da ne budemo drugačiji, da budemo dovoljno pametni za posao koji radimo, ali ne i da se pitamo zašto ga radimo. I tako radimo i radimo, a onda

nemamo vremena da živimo život zbog kojeg radimo. Dok jednog dana zbog starosti ne mognemo raditi i onda smo ostavljeni da umremo.

Oni poslije nas uzimaju naše mjesto u igri. Svi živimo jedinstven život, ali zajedno smo svi samo gorivo. Gorivo koje daje moć eliti. Eliti koja se sakriva iza oznaka korporacija. Ovo je njihov svijet i njihov najdragocijeniji resurs nije u zemlji, mi smo taj resurs. Mi gradimo njihove gradove, mi upravljamo mašinama, mi se borimo u ratovima. Uostalom, novac nije ono što ih podstiče, moć ih podstiče. Novac je samo alatka koju koriste da nas kontrolišu. Bezvrijedni papirići od kojih zavisimo da nas hrane, prevoze i zabavljaju. Oni nam daju novac, a mi

Farmaceutska industrija i udruženja za borbu protiv raka se oslanjaju na našu patnju da bi profitirali

njima zauzvrat svijet. Svijet gdje je izraslo drveće koje će čistiti vazduh, a sada ga fabrike truju. Tamo gdje je bila čista voda, sad je toksični otpad. Tamo gdje su životinje bile slobodno, sada su klanice gdje se bezkrajno kolju te životinje za naše zadovoljstvo. Preko milijardu ljudi umire od gladi, iako ima hrane za sve. Gdje ta hrana ide, 70% proizvoda koje uzgojimo se daje kao hrana životinjama koje jedemo za večeru. Zašto se ne pomaže gladnima? Odgovor je zato što u tome nema profita. Mi smo kao kuga koja napada Zemlju i uništava životnu sredinu koja nam je potrebna za život. Mi na sve gledamo kao da je za prodaju. Kao objekat koji želimo da posjedujemo. Ali šta će se desiti kad zagadimo posljednju rijeku? Kad otrujemo posljedni udah vazduha? Kad ne budemo više goriva za vo-

zila koji nam donose hranu? Kad ćemo shvatiti da novac ne može da se jede i da nema vrijednost. Mi uništavamo planetu i mi uništavamo sav život na njoj.

Svake godine hiljade vrsta biljaka i životinja umire, a vrijeme brzo ističe za nas koji smo sljedeći. Mi pijemo farmaceutske lijekove za bolest, a medicinska pomoć je treći uzrok smrti odmah iza raka i srčanog udara. Kažu nam da će naći rješenje ako „bacamo“ novac na naučnike da bi oni pronašli pilulu koja će riješiti sve ove probleme. Ali farmaceutska industrija i udruženja za borbu protiv raka se oslanjaju na našu patnju da bi profitirali. Mi mislimo da trčimo za lijekom, a ustvari bježimo od uzroka. Naše tijelo unosi hranu koja je dizajnirana samo za profit. Nekada su ljudi mislili da je Zemlja centar Univerzuma, a danas mi sebe

vidimo kao centar planete. Mi pokazujemo našu tehnologiju i kažemo smo najpametniji? Ali pitamo li se, da li kompjuteri, vozila i fabrike zaista pokazuju koliko smo inteligentni? Ili pokazuju da smo više lijeni? Mi nosimo masku civilizacije, a kad je skinemo ko smo mi zaista? Kako smo brzo zaboravili da smo tek u zadnjih 100 godina dozvolili ženama da glasaju, dozvolili crncima da žive ravnopravno. Ponašamo se kao bića koja sve znaju, a toliko stvari tek treba da uvidimo. Hodamo ulicom ignorišući male stvari, ljudske oči i njihove priče.

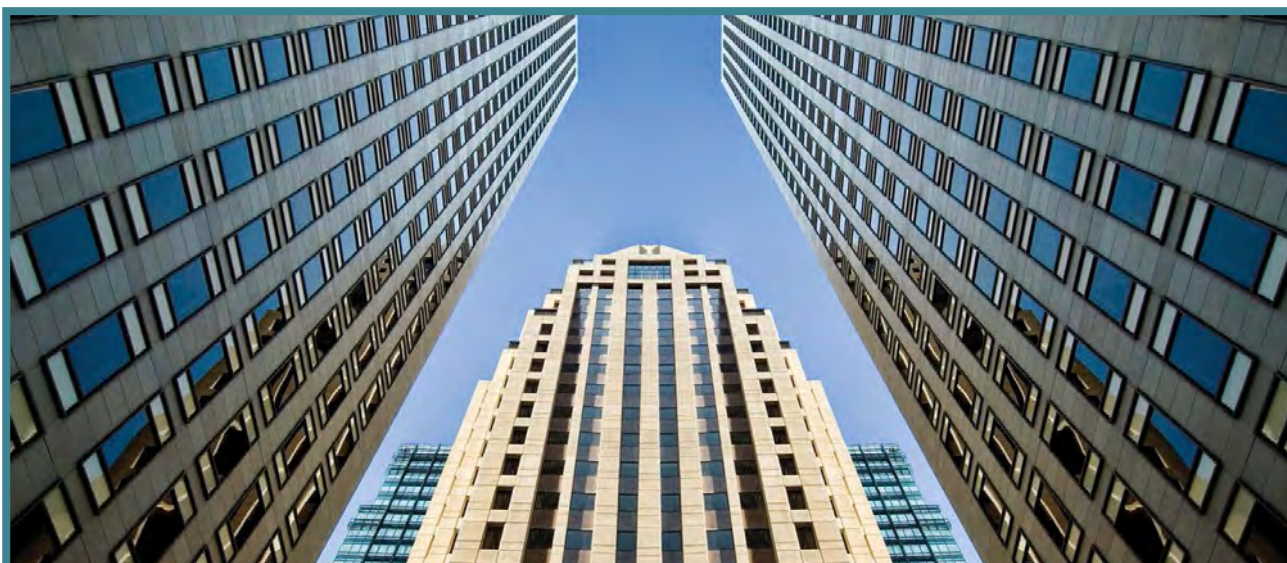
Moja želja je vidjeti sve. Možda se bojimo da nismo sami, već smo dio jedne veće slike. Ali nismo uspjeli da uspostavimo vezu. Njima je normalno da ubijaju nedužne civile, nepoznate ljude iz drugih zemalja. Ali ne da ubijaju komšije, pse, mačke i

sve one koje su zavoljeli. Mi druga bića nazivamo glupim, ali ih ustvari krivimo za naše radnje koje skrivimo. Zašto ubijanje? „Jer možemo i uvijek smo to radili“ predstavlja opravdanje. Ili da ništa nismo naučili, jer reagujemo agresivno, umjesto misaono sa saosjećanjem. Jednog dana ova senzacija koju zovemo život će nas napustiti. Naša tijela će truhnuti, naše dragocijnosti će nestati. Svi ćemo odgovarati za sebe. Ono što ostaje samo su naša dijela. Smrt nas stalno okružuje, ali djeluje da je daleko od naše realnosti. Mi živimo u svijetu koji je na rubu kolapsa. Ratovi sutrašnjice nemaju pobjednike. Agresija nikada neće biti rješenje, ona samo uništava moguća rješenja. Ako pogledamo našu najveću želju vidjet ćemo da nam se snovi ne razlikuju. Svi imamo isti cilj. Da budemo sretni. Tražimo

svuda oko nas da nađemo zadovoljstvo, a zaboravimo da to nađemo u sebi. Većina najsretnijih ljude su oni koji posjeduju vrlo malo. A da li smo sretni sa našim mobilnim telefonima, velikim kućama i skupocjenim autima? Mi smo se otuđili, počeli smo da idoliziramo ljude koje nikada nismo upoznali. Na televiziji vidimo nevjerovatne stvari, ali obične svuda oko nas. Mi čekamo da neko promijeni svijet, a nikada ne pomislimo da mijenjamo sebe. Prestanite da čekate promjenu, već budite promjena koju želite da vidite. Nismo došli do napretka sjedeći i ne radeći. Ljudska vrsta je preživjela ne zato što smo najjači ili najbrži, već zato što radimo zajedno. Nažalost usavršili smo čin ubijanja, sada je vrijeme da usavršimo radost življenja a ubijanje da zaboravimo. Dunjaluk će ostati s nama ili bez

nas. Zemlja postoji više milijardi godina.

Svako od nas je sretan ako doživi 80 godina. Mi smo samo trenutak u vremenu, ali naš uticaj ostaje zauvijek. U dobru i zlu, naša generacija će odlučiti budućnost života na dunjaluku. Možemo da izaberemo da pratimo sistem koji uništava sve dok potpuno ne nestanemo. Ili možemo da se probudimo, da vidimo da evolucija ne ide više naprijed nego unazad. Ovaj sadašnji trenutak je skup svih koraka, svih uzdaha i svake smrti. Mi predstavljamo sve one koji su bili prije nas. Sad je na nas red. Možete da izaberete svoj novi put, ili da pratite one koji su već mnogo prešli. Život nije film. Scenario još uvijek nije napisan. Mi smo pisci. Ovo je naša priča.

Velike korporacije nam daju novac, a mi njima zauzvrat svijet.

NE ROCK GRUPE NEGO KRVNE GRUPE TREBAMO POZNAVATI

Koliko znamo o krvnim grupama? Vjerovatno većina nas zna da svaka osoba može da primi krv samo iste krvne grupe. Međutim, znanje o krvnim grupama mnogo je složenije. Od njih zavisi naša ishrana, način na koji doživljavamo stvari i reagujemo u različitim životnim situacijama. Krvnu grupu naslijedili smo od svojih roditelja, roditelji od naših dedova, što seže daleko u prošlost do naših predaka. Pomoću krvnih grupa pratio se tok evolucije i kretanje naroda na zemlji.

Priredio: Sulejman Lužić, IV-a

Antigen - materija koja nas razlikuje

Do prije stotinjak godina transfuzija krvi bila je igra na sreću. Drugim rečima, oni koji su imali sreće da dobiju odgovarajuću krv preživjeli su, a manje srećni završavali su tragično.

Postoje četiri krvne grupe: 0, A, B i AB. Supstance koje ih međusobno razlikuju i prema

kojima su dobile imena nazivaju se antigeni.

To su mali molekuli na crvenim krvnim zrcima (eritrocitima) koje organizmu pomažu u prepoznavanju stranih, za nas štetnih supstanci (antigena) što mogu biti bakterije, virusi ili neki drugi mikroorganizmi.

Određivanje Rh-faktora

Testiranjem na Rh-antigen ili Rh-faktor utvrđuje se njegova prisutnost (+) ili odsutnost (-) u krvi. Na osnovu rezultata krv se dijeli na sljedeći način:

- ♦ Ako se u krvi nalazi Rh-faktor, ona je Rh-pozitivna.
- ♦ Ako Rh-faktor nije prisutan, krv je Rh-negativna.

To znači da je, naprimjer, krv u kojoj se nalaze antigeni A i Rh, A-pozitivna (A+). Ako ipak krv sadrži antigen B, ali ne i Rh-faktor, tada se radi o B-negativnoj krvnoj grupi (B-).

Podjela krvi s obzirom na Rh-faktor posebno je značajna za trudnice. Potencijalni problem nastaje u slučaju da žena koja ima Rh-negativnu krv nosi dijete koje ima Rh-pozitivnu krv, što se naziva Rh-inkompatibilnošću. Za vrijeme trudnoće ili poroda Rh-pozitivna krv djeteta može se pomiješati s Rh-negativnom krvi majke, nakon čega imunološki sistem majke počinje proizvoditi antitijela. Taj odgovor organizma majke, odno-

sno stvaranje antitijela, naziva se Rh-senzibilizacijom, zbog koje, ovisno o tome kada nastupi, može doći do uništenja crvenih krvnih ćelija djeteta.

Rh-senzibilizacija obično ne utječe na zdravlje djeteta koje majka nosi kada dođe do senzibilizacije. Međutim, ako u sljedećoj trudnoći žena opet nosi dijete koje ima Rh-pozitivnu krv, vjerojatno je da će doći do pojave problema koji mogu biti različitog intenziteta, od vrlo blagih do izuzetno ozbiljnih.

Krvna grupa 0

Krvna grupa prvih ljudi koja potiče iz naše prado-
movine Afrike. Stara je više od 50.000 godina, od pojave neandertalaca. Budući da su bili sakupljači, pretpostavlja se da su se hranili samoniklim biljem, larvama i ostacima str-
vina u sirovom obliku.

Kasnije, kako su razvili lo-
vačke vještine (pojava kro-
manjonaca), hranili su se uglavnom mesom divljači. Istrebljenjem velike divljači u Africi počele su prve seobe u Aziju i Evropu.

Kako je 0 prva krvna grupa, nije bilo potrebe za razvojem antigena na druge krvne grupe, pa ih krvna grupa 0 ne po-

sjeđuje. Osoba krvne grupe 0 može dati krv svim osoba-
ma bilo koje krvne grupe, ali može primiti krv samo krvne grupe 0 budući da će ostale krvne grupe sa svojim anti-
genima djelovati kao strane supstance. Hemijski gledano, krvna grupa 0 najjednostav-
nija je i sadrži samo šećer fukozu koja je osnova za sve ostale krvne grupe.

Ona je danas najrasprostra-
njenija krvna grupa i nalazimo je po cijelom svijetu. Gledajući kroz historiju, ishrana osoba ove krvne grupe zasniva se na mesu, ribi, jajima i raznovr-
snom povrću.

Krvna grupa A

Seobom ljudskog roda u potrazi za izvorima hrane nova životna okolina uticala je na prilagođavanje (izmje-
nu) probavnog i imunološkog sastava. Istrebljenjem velike divljači pojavila se potreba za uzgojem hrane. Zato je pojava krvne grupe A vezana uz poljoprivrednu, neolitsku revo-
luciju, kada se počela sve više jesti hrana biljnog porijekla (žitarice).

Krvna grupa A uz fukozu sadrži i šećer N-acetil-galak-
tozamin koji predstavlja njen antigen, pa može primati krv

grupe 0 i A. Za osobe krvne grupe A može se reći da su pravi vegetarijanci, kojima šte-
ti konzumiranje mesa i mliječ-
nih proizvoda.

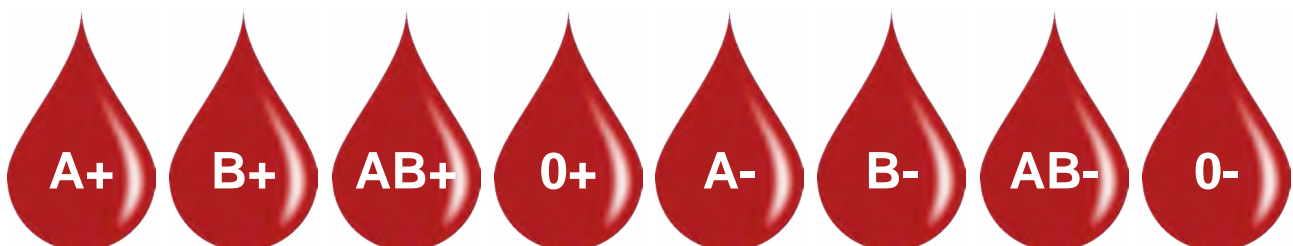
Danas je procenat ljudi krv-
ne grupe A najveći oko Medi-
terana, Jadranskog i Egejskog mora, u Španiji, Turskoj i na Balkanu.

Krvna grupa B

Razvila se između 10 i 35 hiljada godina p.n.e. na po-
dručjima Himalaja. Hladni pre-
djeli uzrokovali su mutaciju i nastanak antigena koji je pru-
žio novu otpornost. Antigen na fukozi krvne grupe B je D-
galaktozamin. Tadašnji ljudi bili su pastiri nomadi koji su uzgajali stoku.

Međutim, kako su se se-
lili, razvili su poljoprivredu i izrazito napredne sisteme na-
vodnjavanja i obrade zemlje. Ishrana se zasnivala na mesu, mliječnim proizvodima i žita-
ricama, pa se za osobe krvne grupe B može reći da su sva-
štojedi.

Narodi Dalekog istoka (Ja-
pan, Mongolija, Kina i dio Indije) predstavljaju najbrojniju sku-
pinu grupe B. Seobom azijskih nomada na zapad, krvna grupa B dospjela je u većem procentu i do Nijemaca i Austrijanaca.

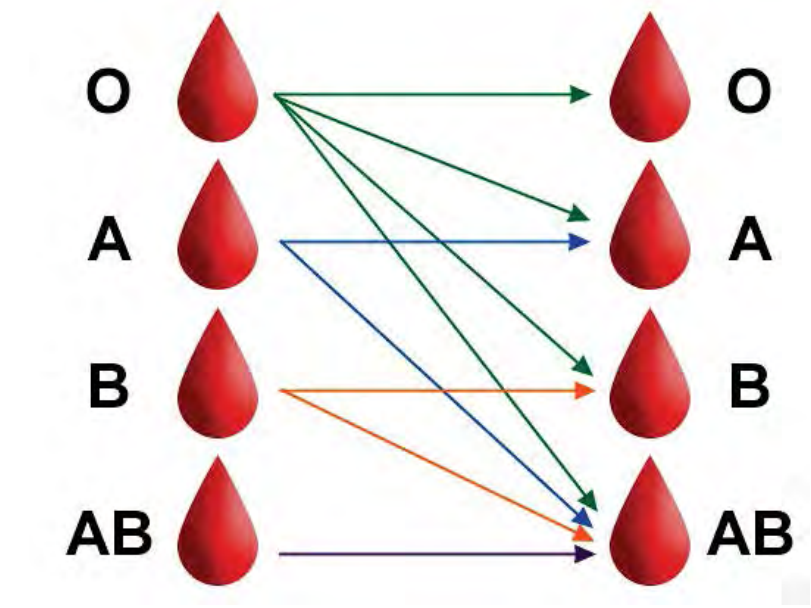
Krvna grupa AB

Najmlađa je krvna grupa, nastala za vrijeme barbarskih pohoda prije 1000 godina miješanjem kavkaskog stanovništva krvne grupe A i azijskog stanovništva krvne grupe B. Danas se nalazi u svega pet posto stanovništva.

Uz fukozu kao osnovu, krvna grupa AB posjeduje antigen N-acetil-galaktozamin od krvne grupe A i D-galaktozamin od krvne grupe B. Tako je naslijedila otpornost obje krvne grupe, pa ima veću mogućnost stvaranja specifičnih antitijela protiv infekcija. Ne stvara antitijela protiv drugih krvnih grupa, pa može primiti krv od svih grupa. Osobe ove krvne grupe manje su podložne alergijama i autoimunim bolestima (artritis, upale i sl.), međutim, češće obolijevaju od nekih vrsta raka. Ishrana za osobe ove krvne grupe negdje je između A i B, jedu sve, i biljnu i mesnu hranu, a mliječne proizvode u manjoj količini od krvne grupe B.

Transfuzija

Znanje o krvnim grupama, odnosno krvna grupa, je važna u slučaju da osoba želi donirati ili treba određenu količinu krvi. Primanje krvi pogrešne krvne grupe je veoma opasno i može dovesti čak i do smrti. Zbog toga su bolnice veoma oprezne sa doniranom krvlju i moraju se uvjeriti da osoba dobija tačnu krvnu grupu. Ljudi doniranu krv trebaju u slučaju neke bolesti koja to zahtijeva ili opasne povrede. Bez dovoljno zdrave krvi, tijelo neće dobiti kisik i energiju, neophod-

Krvna grupa primatelja	Kompatibilne krvne grupe
A-	A-, 0-
A+	A-, A+, 0-, 0+
B-	B-, 0-
B+	B-, B+, 0-, 0+
AB-	A-, B-, AB-, 0-
AB+	A-, A+, B-, B+, AB-, AB+, 0-, 0+
0-	0-
0+	0-, 0+

Tabela prikazuje pravilne kombinacije prilikom transfuzije krvi

ne za funkcioniranje. Zdrava krv vas također štiti od virusa i drugih napadača. Ali, transfuzija nije tako jednostavna. Krvne grupe mogu primiti samo određene krvne grupe. Krvna grupa 0 je univerzalni donor, a krvna grupa AB je univerzalni primalac.

Japanci vjeruju kako karakter neke osobe ima direktne veze s krvnom grupom, tj. kako ima veliki utjecaj na život, posao i emocionalno stanje. Oni s najrjeđom krvnom grupom AB su najčešće misteriozni i nepredvidivi, a pomalo i umjetničke duše. Krvnoj

grupi koja je univerzalni davatelj, 0, pripadaju radoznale, velikodušne i plemenite osobe, ali i – tvrdoglave. Također, u Japanu, osobe sa krvnom grupom 0 imaju veće šanse da dobiju posao u odnosu na ostale osobe.

Znanje o krvnim grupama je važno prilikom transfuzije krvi ili prilikom porođaja. Ali, ovo područje ostaje još nedovoljno istraženo, jer je naša krv, pored toga što je osnov života, također i nepresušan izvor informacija, i svaka dodatna informacija o tome je i više nego dobrodošla.

Priča o ljubomornom magarcu

Priredio: Asim Čamo, Ill-a

Neki vodonoša imao je magarca kojim se ispomagao u svom poslu. Svakog dana točio je na vrelu u okolini grada vodu i na magarcu je raznosio ljudima od kuće do kuće, zarađujući tako opskrbu za sebe i svoju porodicu. Magarcu, naravno, nije bilo

lahko svaki dan tegliti na svojim leđima velike mješine pune vode. Koliko god da ga je njegov vlasnik volio i pazio, težak rad iscrpljivao je magarca i on je svakim danom bivao sve mršaviji i slabiji. Molio je Boga da mu što prije pošalje smrt, jer brza smrt činila mu se kao jedini spas od tog paćeničkog života.

Jednog dana onog vodonošu posjeti njegov dobar prijatelj, inače glavni sultanov konjušar, čovjek koji se brinuo o konjima dvorjana i vojske. Obilazeći sa svojim prijateljem vodonošom nje-

govo skromno imanje, vidje onog jadnog i slabog magarca, pa reče vodonoši: „Znam da ti posredstvom ovog magarca zarađuješ svoj hljeb, ali, vjeruj mi, ovaj tvoj magarac samo što nije krepao. Predlažem ti, zato, da ga daš meni na neko vrijeme, neka boravi u sultanovim štalama, a kada ga uhranim kako treba, opet ga uzmi. Bolje da tvoj posao neko vrijeme trpi, nego da uskoro moraš kupovati novog magarca.“

I tako, sultanov konjušar odvede iscrpljenog magarca u carske štale. Magarcu je on-

dje bilo dobro kao nikad prije u njegovom životu. Ništa nije radio, hrane je bilo u izobilju, konjušar mu je čak i izranjavana leđa liječio nekom mašču. Međutim, umjesto da bude sretan i uživa, magarac je pronašao razlog da bude nezadovoljan.

Naime, u istoj štali bili su smješteni i ratni konji, veliki i snažni. Magarac je gledao kako ih konjušari njeguju i hrane posebnom zobi, kako ih vojnici obilaze i tetoše, pa pomisli da su ti konji zaista sretna stvorenja.

Podiže glavu k nebu i reče:

„Bože moj, istina je da sam magarac, ali i ja sam Tvoje stvorenje. Zašto se ja čitav život onako patim, a ovi konji život provode u blagostanju i zadovoljstvu?“

Svako dobro dao si Ti konjima ratnim, a šta ja sam skrivio da onako patim?!

Domalo, zemlju napadoše dušmani, i sultan, naravno, povede vojsku da brani muslimane, njihovu čast i imetak. Svi konji iz štale odoše sa svojim jahačima u rat, a naš magarac ostade sam, zbunjen i uplašen. Neprijatelj je uskoro bio pobijeden i protjeran sa časne muslimanske zemlje, te se sultan s vojskom vrati natrag svom dvoru. Kad konje uvedoše u štalu, magarac shvati da se mnogi nisu vratili i znao je da su poginuli u bor-

bi. Mnogi su bili teško izranjavani i magarac je gledao konjušare kako im cijepaju meso i vade vrhove strijela i komade kopalja. Magarac je okretao glavu od muke, jer je bilo grozno gledati tako izranjavane konje. Tad se naš magarac sjeti kako je bio glup i nezahvalan svojom ljubomrom prema ratnim konjima. Ovaj put podiže glavu k nebu i reče: „Bože milostivi, oprosti mi što Ti se požalih na svoje stanje, i znaj da sam sad sasvim zadovoljan sudbinom koju si mi odredio!“

Kad magarac sve to vidje, on povika;

„Bože, znaj da sada nikad ne bih ja iz ove kože! Zadovoljan sam životom, poslom, i ne želim ništa bolje, a ko bi htio da se s konjima mijenja, pa široko mu bojno polje!“

Tako je, eto, magarac shvatio da se žalio na sudbinu zavideći onima čiji je život ustvari mnogo gori nego njemu.

Čuvajmo se, zato, da i mi ne budemo od onih koji misle da je Bog bio nepravedan

prema nama i imajmo uvijek na umu da je On potpuno pravedan i da sve što odredi ima svoj razlog i smisao. To što mi nekad ne možemo dokučiti smisao nečega ne znači da je to nešto besmisleno. Roditelji vam, dok ste još veoma mali, recimo, pomno paze da ne progutate nešto što bi vas otrovalo, i slično, i znaju da vi ne shvatate razloge tih zabrana i da ćete ih shvatiti tek kad poodrastete.

Slično je i s Božijim odredbama, naredbama, zabranama, stvarima koje nama ljudima ponekad nisu najjasnije. Važno je, međutim, da nam bude jasno, tek toliko, da iza svega toga stoji Božija mudrost i da je sve to samo zbog našeg dobra, jer dobri Bog je uzvišen od toga da bismo Mu mi ili bilo ko od stvorenja mogli koristiti ili učiniti nešto za Njega.

DIŽEM GLAS, ALI NJIMJE GOVORIM I SEBI

Piše: Alkaz Alema, III-b

Čudno je vrijeme nastalo. Čovjek ne zna ni šta da radi, ni šta da govori. U svem zlu koje ga okružuje čovjek se često zapita da li da bude dobar i bori se za dobro, ili da šuti i posmatra zlo koje se dešava oko njega. Kada niko ne sluša šta imaš reći u svijetu punom zlobe, teško je biti fin. Čovjek ne zna kako da postupa kada na njega gledaju kao predmet ili samo još jedno od sredstava da bi se obogatili i uživali. Sve je svedeno samo na materijalno zadovoljstvo i rijetki su oni koji danas cijene moralne vrijednosti. Bosna i Hercegovina

je država u kojoj običan čovjek ima prava, ali na kraju sve bude onako kako odgovara ljudima na višim funkcijama. To je država koja je puna nepravde. Država u kojoj možeš pričati koliko hoćeš, ali niko te ne sluša. Država u kojoj ratni zločinci slobodno hodaju gradovima i niko im ništa ne može. Ali, Bosna je jedna dobra zemlja! Ja ne mogu promijeniti mišljenje i stav jednog političara, ali trebam biti svjesna da će mandat istog tog političara isteći i da će njegovo mjesto biti slobodno. Ja ne mogu promijeniti činjenicu da je u ratu ubijeno na hiljade ljudi iz BiH, da su te ljude ubijali čak i moji sugrađani, ali ponosno mogu nositi mahramu i opravdati sve ono za što su moju preci ginuli. Ja ne mogu u srce nekog čovjeka staviti dobrodušnost, ali mu mogu pokazati kako je biti čovjek. Da li će nam budućnost

biti dobra ili loša zavisi od mene i tebe, i zato trebamo paziti kakve korake pravimo. Neki ljudi su bili spremni žrtvovati svoj život zbog svog uvjerenja i ideala. A šta ti i ja danas radimo za svoj stav? Imamo li ga uopće?! Trebamo se boriti za svoju budućnost i djelima i riječima. Svi smo svjesni zla koje nas okružuje. Neki će reći da je budala onaj ko se trudi da sve bude bolje, jer smatraju da je to nemoguće. Ja ne mislim da je tako. Ako prešutimo zlo koje vidimo i koje nam se nanosi, mi se sa svim tim slažemo i podržavamo te ljude u svemu. Svako treba početi od sebe. Jedan čovjek ne može promijeniti čitavu zajednicu, ali može sebe, a ako promijeni sebe odmah je jedan dio zajednice bolji i veća je mogućnost da čitava zajednica zaboravi na zlo i trudi se i bori za dobro.

HOĆU DA VAM KAŽEM

Piše: Ajša Žolija, 1-b

Često sam u prilici da čujem različita mišljenja različitih ljudi. Oni koji ne pokazuju neku „aman“ zainteresiranost za medresanski način života i oni kojima je cilj odanost dunjalučkim porocima definitivno će reći: „Medresa ti je zatvor... Ne d'o Bog nikom... Ne bih gore da me puškom tjeraju...“ i slično. S druge strane imamo ove sabranije insane, uglavnom djevojke koje biraju pravi put. Ali, kada se postavi pitanje **„ZAŠTO MEDRESA?“** od većine ćete čuti „Pa medresa je način da budemo zaštićene... Medresa će nas ojačati... Ovo je bolje za nas od neke druge škole...“ . Ne želim da kažem da ovo nije istina, daleko od toga. Ove i slične izjave su umnogome tačne, ali osjećam da svi neka-ko nesvjesno propuštaju pravu suštinu ove škole. Imam osjećaj da niko nije svjestan koji je cilj i kakve su stvarne namjere naših profesora i odgajatelja.

Čini mi se da nije razvijena svijest o tome da, bez obzira koliko nam profesori, odgajatelji i u

suštini sam Kompleks Medrese daju sami od sebe, mi smo tu da tražimo od njih više. Kroz ova dva mjeseca smatram da sam se promijenila ili bar da sam se počela mijenjati. Kako li ću se tek promijeniti do te 2019. godine i četvrtog razreda?! Mislim da sama sebe neću moći prepoznati. Na meni je samo ono famozno **„ŽELIM ILI NE ŽELIM“, „HOĆU ILI NEĆU UČITI“, „HOĆU ILI NEĆU ZAVRŠITI KAO PRIMJERNA UČENICA, KAO PONOS RODITELJA, PONOS ŠKOLE I PRIJE SVEGA KAO UZORNA MUSLIMANKA“.**

Medresa mi pruža sve mogućnosti, a moj je izbor da li ću to cijeniti i iskoristiti u pozitivne svrhe.

Primjećujem da se većina žali na radne subote, ustajanje i nedostatak slobodnog vremena i vjerujem da ste se do sada načitali žalbi na to. Vjerujte, ja ne znam šta da vam kažem. Neka-ko, složila bih se sa odjeljenjem da je sve to malo previše za nas, s obzirom na to da smo još uvijek u fazi prilagođavanja, mada pri kraju te faze. S druge strane, ovdje smo da učimo. Dakle, bez ikakvog drugog cilja, interesa i razloga. I, zato što smo tu s ciljem sticanja znanja, ne treba da bude važno kada, gdje i na koji način ćemo to postići. Meni je isto ili ja učila i bila na nastavi u ponedje-

ljak, petak ili subotu. Moje iskreno mišljenje je da radne subote nisu nikakav bauk nego samo još jedan od načina da se bolje obrazujemo.

Sljedeći problem je prosjek odjeljenja. Svi govore: „Ne možemo, nismo se navikli, ovo je novo za nas, novi profesori, novi kriteriji, novi predmeti.“

Ne želim da kažem ništa posebno o ovome, niti želim da pametujem. Samo ću navesti primjer Fejzić Amine, prošlogodišnje učenice generacije. Primjer Halilović Merjeme, jedne od kandidatkinja za učenicu generacije ove godine. Pa, zapitajte se! Ovdje nema niko za koga možemo reći da je pametniji ili inteligentniji. Ovo su djevojke koje imaju volju i na čijim se licima jasno vidi ono **HOĆU I MOGU**. Svi mi možemo i svi mi imamo mogućnosti i uvjete. Vjerujte, na nama je da izaberemo hoćemo li ili nećemo.

VI TO ZNATE: ŠKOLU NE ZAVRŠAVAJU PAMETNI, NEGO UPORNI!

MOJI PRVI UTISCI

Piše: Ilma Husika, I-b

U početku mi je bilo veoma teško. Nedostajala mi je porodica i najbolja prijateljica s kojom sam se svakodnevno družila. Nisam se mogla naviknuti, jer svaka promjena u životu je teška. Željela sam se ispisati, ali shvatila sam da se treba boriti u životu i nikada ne treba odustajati, jer život je kao ruža. Latice su svježije, ako ima svjetla i hrane oko nje, ali i trnje joj je ukras. To trnje je naš prolazni život u kojem treba savladati bodiljke kako bi ta ruža mogla sjati poslije pređenog

Dugo sam maštala o tome da se upišem u medresu, mada sam se u devetom razredu pomalo dvoumila u vezi s tom odlukom. Proljeće je donosilo svoje zelene boje, a noći su postajale ozbiljnije, jer su moji roditelji često razgovarali sa mnom o budućnosti. Htjela sam da nakon proljetnog behara ovaj cvijet postane koristan plod i moji roditelji su htjeli isto. Kada sam u okviru programa Dani otvorenih vrata posjetila medresu, odluka je bila donesena: „Idem u medresu!“

puta. Tako sam se počela truditi da se naviknem na novu sredinu te sam odmah počela sa učenjem. Upoznala sam nove prijatelje i shvatila kako i koliko treba učiti u ovoj školi. Kako su dani odmicali, postajalo mi je sve lakše.

Uz svako svitanje zore sam osjetila brži otkucaj srca, jer predivne riječi ilahije su nas podsjećale da trebamo klanjati sabah. Divan li je osjećaj vidjeti pupoljke kako se kreću pravim putem! Ipak, odvojeni smo od svojih roditelja. No, nismo

same, imamo naše divne profesore koji nam daju podršku i savjete. Profesor hfz. Nijaz je na sve načine uspio probuditi taj osjećaj u nama, osjećaj realnosti. Često naša tužna lica pretvori u dječije nasmijano lice. Ponekad sam jedva čekala ponedjeljak da se mogu ponovo družiti sa svojim vršnjakinjama iz razreda, a posebno petak kada idem kući. Mislim da se nikada neću pokajati što sam upisala medresu, jer je medresa najbolje rješenje za izazove savremenog svijeta.

IZUČAVANJEM HISTORIJE DO POMIRENJA

Naši učenici Alema Alkaz, Nermana Kubat, Dželila Čaušević, Mubina Čehajić, Harun Alijagić, Ibrahim Bilčević, Sadžid Kevrić, Bahrudin Mehanović, Adem Dedić i Mustafa Bekrić prisustvovali radionici pod nazivom „Izučavanjem historije do pomirenja“

Prigledili: Adem Dedić, III-a

Alkaz Alema, III-b

U prostorijama Mješovite srednje škole "Hazim Šabanović" 3. 2. 2016. god. u Visokom održana je jedna od mnogobrojnih radionica u sklopu projekta "Izučavanjem historije do pomirenja". Ovaj projekat na području Bosne i Hercegovine realizira ACED (Agencija za saradnju, edukaciju i razvoj), uz pomoć Evropske unije, sa ciljem promoviranja mira u podijeljenom bh. društvu.

Učešće u radionici uzele su četiri različite srednje škole iz Visokog, a to su: MSŠ "Hazim Šabanović", Gimnazija "Visoko", Medresa "Osman-ef. Redžović i Franjevačka klasična gimnazija."

Cilj radionice je bio razgovarati sa drugim srednjoškola-

cima o dešavanjima u Sarajevu 1914. Godine. U sklopu toga su svi učesnici radionice imali priliku da pogledaju dokumentarni film koji govori upravo o tim dešavanjima, a nakon toga su razgovarali o samom filmu. Tokom same radionice mladi su upoređi-

vali ta historijska dešavanja sa današnjicom, poručivši tom prilikom da je ideal mladih jednokost, te da treba izučavati i zalagati se za zajedničku historiju svih naroda u BiH, kako bi došlo do konačnog pomirenja.

Na kraju radionice, koju su vodili treneri mrežSVUBiH (mreže Savjeta Vijeća Učenika BiH) Samir Purić i Dino Kulić, svakoj školi učesnici radionice dodijeljeno je na poklon reprint izdanje kompleta knjiga Vladimira Dedijera "1914."

Učenici u toku radionice

PRVI SPORTSKI SUSRETI UČENICA MEDRESA U BIH

Uprava za nauku i obrazovanje Rijasete Islamske zajednice u BiH organizirala je od 23. do 25. oktobra 2015. godine Prve sportske susrete učenica srednjoškolskih ustanova Islamske zajednice u Bosni i Hercegovini. Susreti su održani u Cazinu, a domaćin je bila Medresa Džemaluddin Čaušević. Na Prvim sportskim susretima učestvovala su sportske predstavnice Gazi Husrev-begove medrese iz Sarajeva, Behram-begove medrese iz Tuzle, Elči Ibrahim-pašine medrese iz Travnik, Karađoz-begove medrese iz Mostara, Medrese Džemaluddin Čaušević iz Cazina i Medrese „Osman-ef. Redžović“ iz Velikog Čajna, Visoko.

Prigodni program otvaranja Prvih sportskih susreta učenica održan je 24. oktobra u sportskoj sali Medrese Džemaluddin Čaušević. Nakon intoniranja državne himne i proučenog odlomka Časnog Kur'ana, uče-

snicima se u ime domaćina riječima dobrodošlice obratio direktor Salih Dervić. Prisutnima su se potom obratili, u ime Uprave za obrazovanje i nauku Rijasete Islamske zajednice Seid Eminović, koji je izrazio radost što je došlo do realizacije sporskih susreta za učenice kao jednog od brojnih vidova natjecanja u dobru po kojim se medrese prepoznaju, te izaslanica Reisul-uleme prof. Lejla

Bešo-Haskić koja je Prve sportske susrete učenica srednjoškolskih ustanova IZ proglasila otvorenim.

Učenice su se takmičile u četiri discipline: utrka na sto metara, stoni tenis, šah i od kolektivnih sportova takmičenje u odbojci. Naša medresa istakla se u strateškoj igri šahu, a medalju za osvojeno prvo mjesto nam je donijela učenica četvrtog razreda Ema Bečarević.

Ema Bečarević- prvo mjesto u šahu

Ekipa naše medrese sa profesoricama Amelom Šahinović i Merjem Kadrić

GRAFITI

BOSNA I HERCEGOVINA IZVIRE ISPOD PLANINE IGMAN.

KOLIKO MUZIKE TOLIKO SE SVIRA.

KAPIJA KOJA OTVARA GVOZDENA VRATA.

VRATITE SE MALO NAPRIJED.

JUCER SAM GOVORILA PROSLI PUT.

HAFIFNI GLAGOLI

LJUDI MISLE DA SU BAJKE ZA DJECU. SEBE LAKSE PREPOZNAJU U BASNAMA.

I TO JE NESRETAN SLUCAJ: KAD NEKO PADNE POD KOTACE SRECE
SVAKO IMA PRAVO BIRATI I BITI BIRAN, KRETATI SE I BITI KRETEN.

AKO NASTAVI PROSIPATI GLUPOSTI, OSTACE BEZ IGDJE ICEGA.
MNOGE STVARI SU NADOHVAT RUKE. TREBA SAMO SAVITI KICMU.

STO SU ARGUMENTI KRHKIJI, STAV POSTAJE KRUCI.

POD BROJ A.

MALO PREVEDITE, VELIKI JEDAN DIO.

MALO STE SE POKVARILI, TOTALNO.

DA LI U ARAPSKOM POSTOJE MALA SLOVA?

MRTAV COVJEK, ALI UMRO.

TELEFON NA TAC SE NE TIPKA, ON SE TACKA.

LJUBAV JE SO U GRAHU.

NISU ISTI SLIJEPAC I ONAJ KOJI NE VIDI!

JA CU SUTIT U SEBI!

KO OVDJE NE POLUDI TAJ JE LUD.

ISTJERAT CEMO GA I SJEDIT CE OVDJE DOK NE BUDE ZAPISAN.

KAD SAM SE PROBUDIO, BIO SAM BUDAN.

NECU VAM RECI, ALI NA TESTU CE BITI RIJECI.

GDJE SU ONI STO IH NEMA?

XXIV generacija

Prvi red (sa lijeva na desno): Demir Ajla, Silajđija Dželila, Očuz Medina, Lemeš Emina, Mehinović Hajrija, Bečović Esma, Berbić Fatima, Žolja Ajša, Tulić Aida

Drugi red: Numanović Rabija, Šišić Amela, Bejtić Amina, Bejtić Almedina, Bulut Ajla, Fežić Medina, Šehić Sumeja, Zlatić Azra, Jakubović Fikreta, Dedić Emina, Mahmić Naida

Treći red: Tašaković Zahida, Tašaković Alija, Hajrić Adna, Trako Ajla, Pivić Sara, Bisić Lejla, Zahirović Azra, Zejnilović Ajla, Čatić Ajla, Husika Ilma

Odgajateljica: prof. Zubčević - Delibašić Ajla

Razrednica: prof. Kadrić Merjem

Prvi red (sa lijeva na desno): Silajđić Faris, Kozlić Ejub, Hasić Bilal, Bilčević Hanan, Džinović Tarik, Kadrić Rijad, Polovina Ahmed, Lemeš Nedim, Zukan Abdulkadir, Ahmetspahić Imran

Drugi red: Hadžo Harun, Kahrmanović Ahmed, Džafić Harun, Mušimbegović Hasan, Mušić Medin, Varešević Ajdin, Ganija Emin, Hašimović Mahir, Hrnjić Bakir

Treći red: Turkeš Azem, Čengić Muaz, Alić Ensar, Džindić Muhamed, Huskanović Nedim, Muharemović Bilal, Hodžić Musa, Burajić Imran, Bašić Adem, Tokmić Osman, Hojkurić Abdurahman

Odgajatelj: hfz. prof. Topalović Benis

Razrednik: prof. Dedić Miralem